

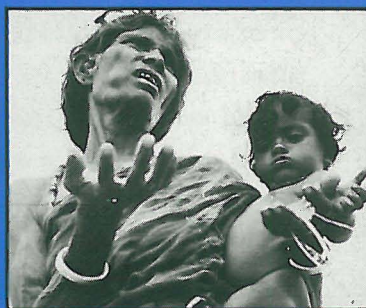
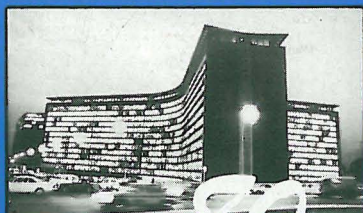
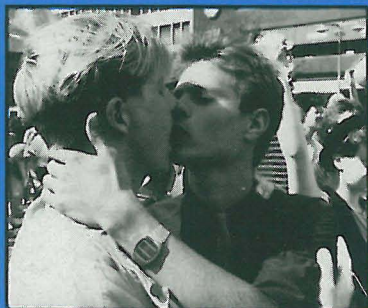

Stina Fridolfsson intervjuar
ALF PETERSON

Predikan av Arne Imsen:
SORG EFTER GUDS SINNE

MIDNATTSROPET

80-talet

EGOTRIPPARNAS DECENNIUM

MASSAKERN på de ofödda barnen

Ett 12-veckors aborterat foster. Förra året aborterades 39 000 ofödda barn i Sverige. Idag, imorgon och övermorgon sker det igen. 100 ofödda barn dödas varje dag. De har inget rättsskydd, därför leder morden inte till åtal inför *svensk* domstol...

Verkställare: **LÄKARE**

Brottsplats:

SVENSKA SJUKHUS

Åtalspunkt inför Guds lag och samvetet:

ÖVERLAGT MORD

Lagrum:

DU SKALL ICKE DRÄPA
(Tio Guds bud §5)

— Rädda de döende,

Alf Peterson, hör egentligen till veteranerna i maranata-väckelsen. Vem kommer inte ihåg profetevangelisten som bad för sjuka, profeterade, predikade och sjöng till eget dragspelsackompanjemang; allt med samma enorma hängivenhet?

Han har dock upplevt några mörka år som han helst förbigår med tystnad:

— En vildmarksvandring, med få ljuspunkter, kommenterar han själv denna period.

Ändå är Alf Petersons berättelse om sitt liv och kampen för att verka i den kallelse han fått dramatisk och gripande. Under några timmars samtal en eftermiddag fick vi del av den.

Ett stycke väckelsehistoria, ett stycke livsöde, och ett stycke förkunnelse.

Intervju:

STINA FRIDOLFSSON

Foto:

**JOHANNES QUISTH,
STINA FRIDOLFSSON**

ALF PETERSON var den sjunde i raden av nio syskon som växte upp i ett gudfruktigt arbetarhem i nordöstra Småland. Föräldrarna var pingstvännar, men Alf och hans syskon gled ut i världen. Jazz- och bluesmusiken drog mycket.

— Glenn Millers, Louis Armstrongs och Duke Ellingtons musik tyckte jag mycket om, erinrar sig Alf, vars äldste bror medverkat i och själv haft flera jazz- och dansband. Och när Alf skickligt hanterar sitt

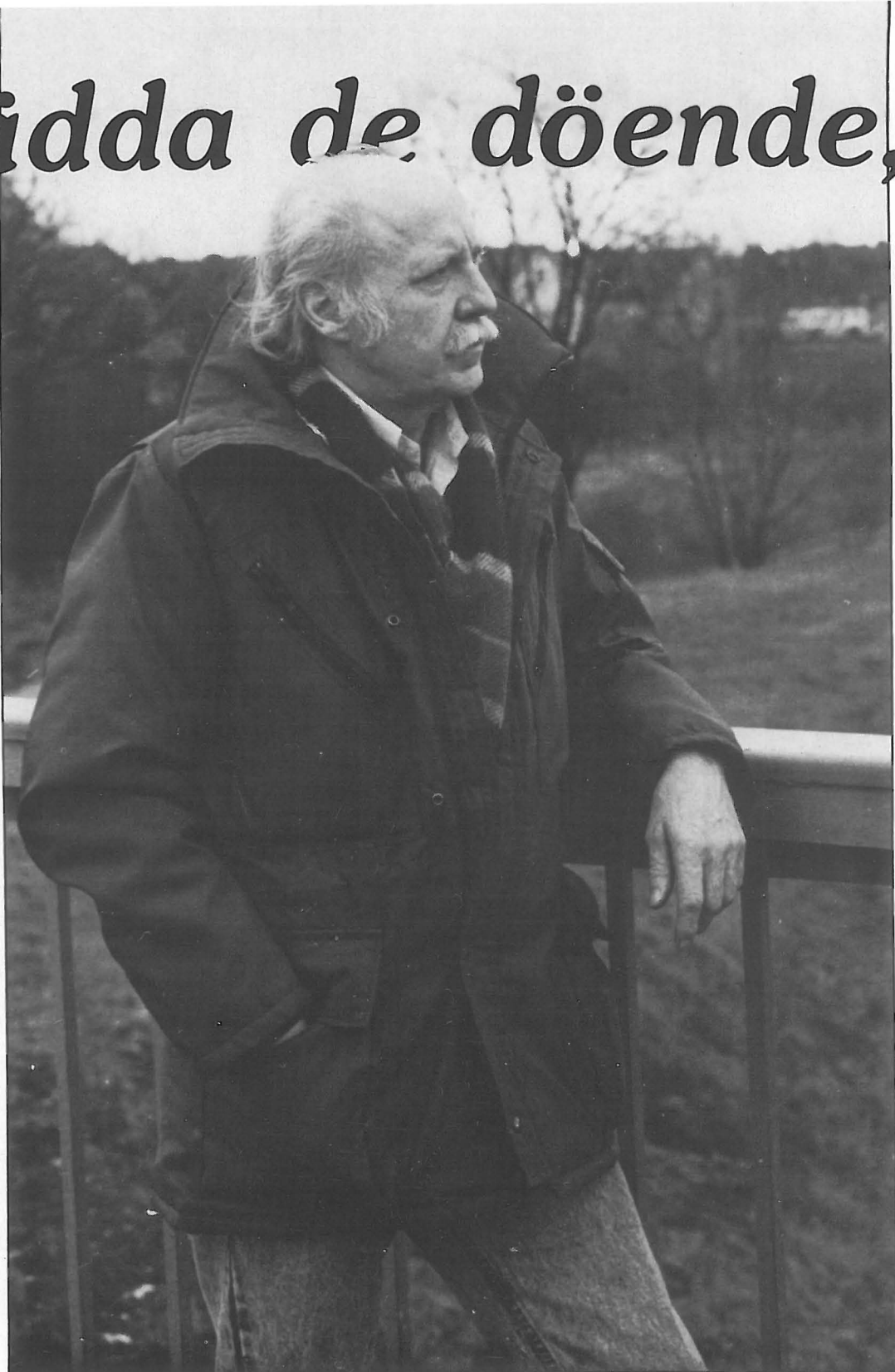
handklaver på mötena, kan fortfarande anas spår av inflytande från ungdomstidens idoler...

Alf plankade ibland över till festplatserna som fanns i hembygden. Han var glad och sprallig, och ville ha ett spännande och roligt liv. Men så kom en väckelsevåg över bygden. Alf, och flera av hans syskon med honom, drabbades av väckelsen.

— Doris Otterland, sedermera Höglander, var med och bad mig igenom till frälsningsvisshet, berättar

Alf. Han blev mycket snart medveten om att Gud ville något särskilt med hans liv.

Den 18-åriga Alf Peterson hade hunnit bli en av landets 52 utbildade pianotangentmakare. Han var också med i fackföreningen, vars ledare hade sina förhoppningar att den unge och inspirerade medlemmen skulle bli en stöttande kämpe för arbetarnas sak. Men så blev det nu inte. Fastän föräldrarna var socialdemokrater och positiva till rörelsen, så upplevde den unge och

lyft dem som sjunka!

känslige Alf efter sin andliga kris att detta engagemang inte var förenligt med att tjäna Gud, och lämnade följaktligen facket.

Alf ville gärna gå bibelskola i Göteborg, och behövde då sin församlings rekommendation. Efter en hel del vändor, och då det var bara en vecka kvar innan bibelskolan skulle börja, reste han sig plötsligt och resolut under söndagens förmiddagsmöte i pingstlokalen i Vetlanda, och frågade offentligt om församlingen ville rekommendera honom till bibelskolan. Man fick improvisera ett extra församlingsmöte där med det samma, och såg så till att Alf fick sin rekommendation. Han sade upp sig från arbetet, och gjorde i och med detta sitt uppbrott från barndomshemmet och hembygden.

Ut på fältet

Bibelskolan var en månads intensiv undervisning. Därefter uppmanades de flesta eleverna att åka hem och pröva sin kallelse. Men Alf, som spelade dragspel och sjöng i evangelistgärningen, fick förslag att ganska omgående åka upp till Luleå, varifrån en förfrågan kommit till bibelskolan om det inte fanns någon som kunde komma pingstförsamlingens utposter till

undsättning.

Alf drog till Luleå. Han bodde i ett gistet träkapell, som han vintertid fick elda upp till 30 graders värme på kvällen innan han lade sig, för innan morgonen var det ändå bara tre-fyra grader varmt.

På sommaren rodde han över sjöar och vattendrag till mötena, vintertid tog han sig fram på skidor. Det var mycket folk på de många mötena, och människor blev omvända. Alf predikade radikalt, rättframt och frispråkigt, något som allt som oftast kunde orsaka problem:

— Vårt land är fullt av synd och elände, och nu har vi homosexualitet ända upp i kungahuset! dundrade han vid ett tillfälle. (Keyne-affären var pinsamt aktuell; Gustav V regerade fortfarande.) Då fick han en försiktig varning och ett påpekande: "Tur att du sa det här i norr, där kommunismen har sådan makt..."

Alf blev kvar i Luleå-trakten halvannat år. Därefter skulle han göra värnplikt som "samvetsöm", och sökte då till Eksjö. Där engagerade han sig också ivrigt i pingstförsamlingen, och blev sista halvåret av sin värnpliktstid anställd som hjälpevangelist.

Även bland rekryterna fick Alf vittna mycket. Man samlades i soldathemmet på

kvällar och helger till möten och debatter.

De bland militärerna som hade högre rang, fick en löneförmån extra på 1200 kr som de lyfte den dagen de muckade. Alf förklarade för dem att den Herre han tjänade skulle nog se till att han hade motsvarande summa när han ryckte ut. Och Alf kom inte på skam. Precis 1200 kr fick också han ifrån församlingen på muckardagen!

"Reguljära" och "fria"

Alf kom sedan att bli vankanspastor i Älvängens pingstförsamling utanför Göteborg. Under denna tid hade fria pingstförsamlingar börjat växa upp på olika platser. Det fanns i pingstväckelsen ett djupt svalg mellan de "reguljära" församlingarna, och de som valde att stå friare. De pastorer som vågade sjunga ut om missförhållandena i pingstväckelsen fick "svinstämpeln" — de blev alltså svartlistade, och utan kallelser till andra församlingar.

Alf Peterson drogs allt mer till de fria vännerna. Han lyssnade fascinerat och gripet på exempelvis *Sven Johansson*, som predikade fördjupat församlingsliv, och även uppmanade till egendomsgemenskap. Även *Ivar Johansson*, som förestod Gilead i Göteborg, *Gus-*

tav Söderholm i Uddevalla och *Einar Olsson* i Trollhättan.

Alf nämner med respekt flera av de bröder som kämpade mot förvärldsligandet i pingströrelsen med ett radikalt väckelsebudskap. Själv kom han att räknas bland dessa bröder som vågade sitt anseende i pingströrelsen. Han predikade ihärdigt emot pingströrelsens affärsverksamhet, smygpolitiserings och ekumeniska tendenser. Han påminde om vad pionjärerna stått för, och gisslade även partisinet.

Trots alla sina vågade och frispråkiga utfall mot missförhållandena, blev Alf reseevangelist i pingströrelsen år 1958. Han drog folk, människor blev frälsta — och därför stod man till en tid ut med de beska sanningar han serverade.

Utesluten

År 1959 ingick han äktenskap. Några veckor därefter blev han utesluten ur pingstförsamlingen i Vetlanda, och även genom notis i tidningen *Dagen* avstängd från pingströrelsen på riksplplanet. Man gjorde det på ett sådant sätt, att människor fick en felaktig uppfattning om orsaken. Hans anhöriga tog illa vid sig, och krävde att pingstförsamlingen lokalt, och att man även på riksplplanet, på ett rejält sätt åtminstone motiverade uteslutningen.

Så kom det sig att Alf två gånger i tidningen *Dagen* blev svartlistad. Andra gången, någon månad senare, omtalades att han var avstängd på grund av att han umgicks med människor som idkade splittringsverksamhet, och själv utövade sådan.

Efter detta svåra slag, följde ytterligare en bitter erfarenhet: Alla de friare pingstförsamlingar som förut kallat honom och sagt amen även till den kritiska delen av hans förkunnelse,

forts sid 20

Alf Peterson är ivrig att ta tillfällena till evangelisation på gator och torg.

PER ARNE
IMSEN

"Idag är det inte judar som förs till gaskamrarna, utan ofödda barn av alla nationaliteter som förbränns i sopugnarna. Ibland är det opportunt för samhället att säga sig stå på de svagas och försvarslösa sida. Så är inte fallet med de ofödda. De har ingen möjlighet att försvara sig mot det dödsstraff de oförtjänt döms till. Det finns inget rättsligt skydd för ofödda barn."

Abortdebatten har blossat upp i Sverige igen. Kvinnorörelsen har förklarat krig mot en statlig utredning som föreslagit förändringar i hanteringen av de aborterade fostren. Rondskålar, platsäckar och sopförbränning föreslås ersättas med kistor, begravningshögtid och minneslund. "Grymt onödigt och ologiskt" anser kvinnorörelsen. "Stoppa fosterbegravningarna" skriker Nina Lekander i Aftonbladet. Nina och hennes trossysstrar ser den havande kvinnan som EN person. Därför talar de om kvinnans rätt till sin kropp. På samma sätt som kvinnan låter operera bort blindtarmen kan hon abortera fostret. Enligt dem finns här inga konkurrerande intressen. Det ofödda barnets rätt är för dem bara en känslös slogan. Därför är de rädda att det utredningen föreslår skulle kunna väcka konfliktsituationer och dåliga samveten.

Kvinnorörelsens orimliga utgångspunkt är naturligtvis både ovetenskaplig och inkonsekvent. Den är lika idiotisk, som att påstå att jorden är platt eller fyrkantig. Vid vilken tidpunkt skulle, i sådana fall, det ofödda barnet bli

MASSAKERN

på de ofödda barnen

ett liv? Skulle det ske i födelseögonblicket, några timmar före, eller kanske rentav några dagar efter? Vetenskapliga fakta är ju att efter tidpunkten för befruktningen, kommer ingenting, att läggas till denna levande mänskliga varelse, tills den gamla människan dör — ingenting utöver näringen. Varen en av oss fanns helt och hållet från befruktningsögonblicket. Allt vi har gjort sedan dess är att vi har utvecklats.

Naturligtvis har kvinnorörelsens tesser sina politiska syften och slagorden har trummats igenom med en väldig kraft. Många har därför anammat dessa naturvidriga trossatser. Den nya kvinnosynen och jämställdhetskraven driver på utvecklingen. I förlängningen av denna jämställdhet måste naturligtvis förutsättningar beredas så att männen kan föda barn. I Australien har man redan genomfört försök att inoperera foster i män.

Vi förstår att på vägen bort ifrån naturens och skapelsens ordning in i det mörker som dessa nya idéer och hugskott skapar, kommer de mest horribla ting att stå som symboler för den högsta mänskliga välfärd, framtvingade av egoism och penningbegär. Den förmörkade och förvända människan har kapat ankaret och farkosten driver med stormvindarna på en fullkomligt livsfarlig färd. Man har inget bestående fundament att förankra lagstiftningen i, utan den leds av de manipulerade opinionerna.

Abortproblematiken är naturligtvis inte en fråga om platsäckar eller kistor. Att ge hanteringen efter dödandet av det ofödda barnet en etiskt mer tilltalande form förändrar ingenting i sak. Hur blir det med dödsattestet? Är det läkaren, som utför ingreppet, som skall skriva under?

Förra året utfördes 37 838 mord på ofödda barn i Sverige, lika många som invånarna i Hudiksvall. Det blir 100

mord om dagen på de svenska sjukhus som finansieras genom skattemedlen. Om resurserna överfördes till att operera de människor som behöver operativa ingrepp kanske vi inte längre hade några köer inom sjukvården. Idag finns ju t o m förslag om vådransonering på dagordningen. Att exempelvis inte ge äldre en kostnadskrävande behandling. "En sortering efter centralt uppgjorda mallar som bestämmer vilka som skall behandlas respektive vilka som skall lämnas i sticket". (Anders Milton i DN 27 jan -90)

Hur har människovärdet kunnat devalveras på detta sätt?

Under århundraden var grundvalen för västerländskt tänkande det judiskt-kristna arvet. Den enskildes liv har därför av tradition värderats mycket högt och i bibeln framgår att människolivet är unikt. Människan skapades av Gud till att vara hans avbild. Han uppenbarade sin kallelse och plan för människan. I Jeremia 1:4 står det: "Herrens ord kom till mig han sade: Förrän jag danade dig i moderlivet utvalde jag dig, och förrän du utgick ur modersskötet, helgade jag dig." I Jesaja 49:1 står det: "Herren kallade mig när jag ännu var i moderlivet, han nämnde mitt namn medan jag låg i min moders sköte."

Den världsbild och människosyn som dominerar idag har sina rötter i den period i slutet av 1700-talet som kallas för upplysningstiden. Kant, en av den tidens filosofer menade att den mänskliga intelligensen behövde inget stöd utifrån. Människan förklarade sig själv myndig. Alla auktoriteter, inklusive Gud, avsattes. "Våga använda din egen intelligens!" "Tänk själv!" var slagord som användes. Och snart nog då man avsatt Gud och vänt ryggen till hans ord kom de "fritänkande" filoso-

ferna att bli de nya auktoriteterna. Deras fundament var deras egen intelligens, och den nya livsfilosofin fick namnet humanism. Gud var borta ur bilden. Nu var människan själv sin egen lag och alltings mått och mål. Hon skulle på egen hand, utan varje form av gudomlig hjälp, forma sin underbara framtid. Detta var ledstjärnan för 1800-talets tankeliv och vårt eget århundrades samhällsutveckling.

Den kulturmiljö vi lever i idag har alltså 1800-talets filosofer och psykologer, Freud, Darwin, Marx, Engels och många andra som sina auktoriteter. Bibeln lär att människan är skapad av Gud till att vara hans avbild. Hon är unik. Efter att ha förkastat detta står humanismen utan hållbara skäl för att behandla människan väl. *"Du skall icke dräpa"*, säger Guds lag, men dagens samhälle med sina pragmatiska idéer kan mycket väl tänka sig att systematiskt använda sig av dödan det. Man undrar bara oroligt vilken grupp blir nästa? Och nästa?

Då det inte finns något etiskt-sedligt ansvar inför Gud för människan, kan hon följa de tankar och idéer som föds i hennes egen hjärna. Har hon dessutom förmåga att verbalisera, agitera och påverka andra, kan hon åstadkomma helt förödande resultat. Hitler exempelvis hade den förmågan. Han lyckades utplåna mer än 5,5 miljoner människoliv innan han blev stoppad.

Hans respektlöshet för andras liv formades i nästan välmenande former. Han skulle lösa det sociala problemet genom att, som det hette, befria vissa människor från "ett ovärdigt liv". (Handikappade, mentalstörda osv.)

Hitlers propaganda lyckades på ett högst effektivt sätt och på anmärkningsvärt kort tid förleda den allmänna opinionen. När bortforslingen sedan började, kallades transporterna för välgörenhetstransporter. "Som ett led i detta ingick förskönande omskrivningar. Språket hade ställts i de politiska syftenas tjänst, och såsom man talade började man tänka. Ordens makt över tanken är stor särskilt om de upprepas tillräckligt ofta i massmedia och det dagliga umgänget. Det gäller inte minst i det moderna samhället." (Per Staffan Johansson i Tid för motstånd.)

Idag är det inte judar som förs till gaskamrarna, utan ofödda barn av alla nationaliteter som förbränns i sopugnarna. Bland är det opportunt för samhället att säga sig stå på de svaga och försvarslösa sida. Så är inte fallet med de ofödda. De har ingen möjlighet att försvara sig mot det dödsstraff de döms till. Det finns inget rättsligt

forts sid 24

"SAMBO" FÖR EN VECKA

Denna sommar arrangerar två svenska frikyrkosamfund gemensam årskonferens. Det är Örebromissionen och Svenska Baptistsamfundet. Man markerar så enhet "genom detta unika ekumeniska initiativ", rosar tidningen Dagen. Och baptistledaren Birgit Karlsson talar visionärt: "Växer vi samman är det underbart!" säger hon inför arrangemanget med Örebromissionen, vars ledare Gustav Sandström inte är mindre entusiastisk. "Personligen har jag förhoppningar att det ska finnas ett sätt för oss att närma oss varandra, säga konferensgeneralen.

Helt klart är det fråga om att pröva om man trivs tillsammans. Det kanske kan löna sig att sedan låta gemenskapen fördjupas till "äktenskap" – eller mera "äktenskapsliknande former"?

BOFORS VD, FÖR DET KRISTNA KÄRLEKSBUDSKAPET

Under nyårsnålen hade man en evangelisationskampanj i Lidingö. En av ledarna var Egon Linderoth, chef för Bofors och aktiv pingstevangelist. En reporter i Nya Länstidningen påtalade den anmärkningsvärda i de dubbla rollerna, och ställde till Linderoth några frågor om fredssträvan, kärleksbudet i bibeln och Bofors skamfyllda rykte.

Denne klargjorde att vårt land måste ha ett starkt försvar för att hållas fritt från överfall av främmande makter, och tog Israel som exempel på hur man med Guds välsignelse kan försvara sitt land med vapen i hand. Han påpekade också att vår uppgift är att hjälpa andra länder som strävar efter starkt försvar i detta vällovliga syfte att bevara freden.

på frågan om sin syn på vapenexport till tredje världen, menade direktören och pastorn att varje land har sin integritet, och Bofors exporterar för övrigt endast till demokratiska stater...

— Bofors har arbetat på att ge Sverige och andra länder trygghet i över hundra år, och flera av de ledande männen inom koncernen har arbetat eller arbetar aktivt i kristen verksamhet.

— Vi skall på olika sätt arbeta för freden och för att folk skall kunna existera under säkra förhållanden. Det är kristet och bevis på omtanke...

Där ser man hur olika det kristna kärleksbudskapet kan tolkas!

HEMUNDERVISNING I DAGEN

År 1977 började ett antal maranataföräldrar driva hemundervisning. Många duster med olika rättsinstanser utkämpades, och det konstaterades att Svenska staten genom internationella avtal förbundit sig ge föräldrar rätt att undervisa sina barn.

TT-meddelanden och nyhetsreportage i de flesta media informerade om vad som var på gång. Dagen, den "kristna rikstidningen" fann det dock inte nödvändigt att informera sin läsarets.

Men nu kan man plötsligt läsa om hemundervisning i Dagen! En troende familj i Kristianstad som i sex års tid drivit hemundervisning för sin dotter, har kommit i rampljuset, eftersom varken skolstyrelsen eller kammarkammaren vill acceptera det, trots att resultatet godkänts av de skolmyndigheter som prövat flickan. Regeringsrätten ska nu avgöra saken, och Dagen påpekar att föräldrarna enligt svensk lag faktiskt har rätt att ordna privatundervisning för sina barn. För säkerhets skull tillägger man i notisen att många kristna föräldrar tycker det är bättre att barnen "konfronteras med verkligheten och finner skäl för sin tro" genom att gå i statens skolor.

Det har alltså antligen hänt att hemundervisning omnämns i Dagen. Man behöver ju inte informera om att även dessa föräldrar fick inspiration och hjälp att börja hemundervisning av maranatasvskon...

MISSHANDEL OCH VANVÅRD

Vid Tingsrätten i Bollnäs tar man i dagarna upp ett mål, där Eva Nilsson, mor till 7-åriga Caroline, åtalas för att ha agat sin dotter. Familjen är från Knäda i Hälsingland, och levde fram till denna dag ett ordnat och stilla liv. En dag fick den sju-åriga dottern ett trotsigt raserutbrott, ett hysteriskt anfall, så att modern daskade till henne för att hon skulle lugna ner sig. Och flickan lugnade sig, och kröp upp i mammas knä. Allt var åter bra — trodde man. Dagen efter blev Eva av en granne anmäld för misshandel och vanvård av barnet. Socialnämnd och polis reagerade blivstsnabbt och effektivt: Lilla Caroline tvångsomhändertogs, sattes på barnhem, och föräldrarna förbjöds träffa henne. Modern åtalades dessutom som misstänkt för misshandel.

Efter intensiv kamp lyckades föräldrarna påvisa att omhändertagandet var oberättigat och fick tillbaka sitt barn. De valde att flytta från bygden, där grannsamman blivit förstörd genom detta ingripande.

I ett nyhetsprogram i TV:s Mittnytt, berättade modern att tvångsombändertagandet varit till uppenbar skada för flickan, som numera har mardrömmar, och är rädd att tala med främmande människor.

Aklagaren vid Tingsrätten i Bollnäs, Lena Lundberg, säger så här: — Om man utdelar en örfil så är det åtalbart. Det bedöms som ringa misshandel. Men när det gäller särskilt svaga och utsatta grupper, som barn ju är, ser man mycket allvarligt på varje övergrepp. Det rubriceras då som grov misshandel.

FÖDELSEDAGSPRESENT ÅT JESUS

I dagarna går inbjudan ut till en brett upplagd konferens i Göteborg, 4-8 juli 1990. »Norden för Kristus» är parollen, och i en personlig välkomsthälsning skriven av biskop Bertil Gärtner, påminns man om att Jesus fyller jämt år 2000, och vi därför bör använda sista decenniet inför denna tilldragelse till att evangelisera hela världen. En fin födelsedagspresent...

Det låter ju fint, men man blir ju en aning fundersam när det under konferensen anordnas morgonmässor enligt både katolsk och protestantisk ordning varje morgon, och de annonserade talarna representerar allt från katolska kyrkan till de mest spiritistiska New Age-falangerna av »trosförkunnelsen».

Till vilken lära önskar Jesus att vi ska vinna själarna?

LEWIS' GUDSRELATION

Den kände författaren och litteraturprofessorn i Cambridge, CS Lewis, aktualiserades häromdagen på Dagens Nyheters kultursida, där man presenterade en nyöversättning av hans självbiografi "Av glädje överfallen".

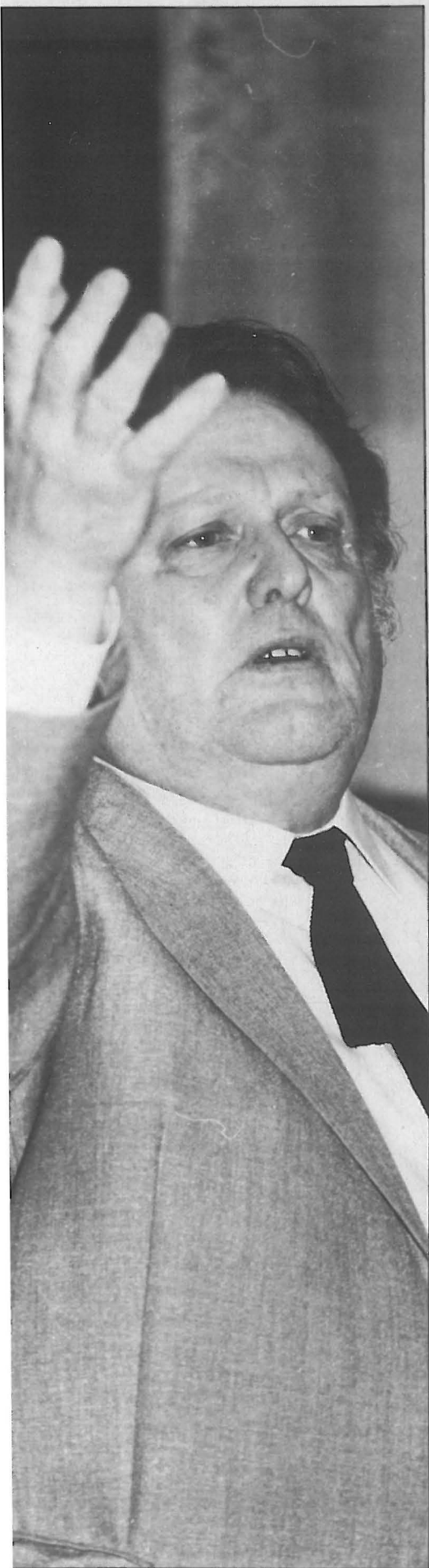
Det beskrivs hur Lewis var en ökenvandrare som sökte Gud "i ett hav av sand, mörker och tystnad". Han trevade sig långsamt igenom olika stadier av avgudadyrkan, okultism, rationalism och cynism innan han "var redo för det stora språnget".

Rut Halldén som recenserar boken, beskriver hur hon uppfattar Lewis gudsrelation på ett sätt som är värt att citeras:

"Hans religiositet är en kärlekshistoria mellan honom och Herren, helt avskild från kyrkligt samfundsliv. För honom är kyrklighet religiositetens raka motsats. Han avskyr kyrkklockor, paraplyförsedda högmässobesökare, psalmsång och orgelmusik.

Grips man inte av sympati och intresse vid denna beskrivning? Jag tänker absolut läsa boken!

SORG EFT

Egentligen inbjuder mänsklighetens situation till djup sorg. Ändå möter vi idag sällan sant sörjande kristna. Om de sörjer, så är det inte i bedrövelse över mänsklighetens belägenhet, utan vanligtvis med egoistiska motiv.

Det som i alla tider varit typiskt för kristna har varit deras tårar. De har gråtit i medlidande och förtvivlan över att människor inte kommer till tro på Gud, och att de inte hör Guds röst.

Den dag vi vågar släppa sorgen in över oss; låta den bryta ner oss så att vi blir tillintetgjorda och kan gråta ut vid Mästarens fötter, behöver vi inte längre konstlade glädjemetoder.

**Predikan av
ARNE IMSEN**

Vi har en tendens att lära oss litet av allt, utan att skaffa oss någon riktig kunskap. Därför blir vi ohyggligt splittrade och ytliga. Vi drabbas av många intryck, men kan knappt ta något på allvar, och är inte heller utrustade för att kunna tillgodogöra oss allt. Men vi påverkas känslomässigt av alla dessa störningar.

Allt som kommer över oss, smått eller stort, rubbar något mycket väsentligt i vår jämvikt. Om vi inte har ordentlig inre samling, kommer alla dessa influenser att så småningom skapa en oerhört sammanfattad och besynnerlig människotyp. Det vi kommer i beröring med i kulturmiljön: nyhetsbulletiner, intressen, eggelser, gör att vi blir oerhört ytliga och förflackade.

Det verkar som om människan inte orkar med *allvar*, vi engagerar oss högst tillfälligt, och blir fruktansvärt oberäkneliga och opålitliga.

Hur ska vi kunna övervinna detta? Unga människor som kommer in i denna tillvaro med ytliga intryck av en mängd företeelser, blir förstörda, och kan inte koncentrera sig i någonting.

Genom allt som påverkar oss, kommer också evangelium i stor utsträckning att behandlas på ungefär samma sätt. Vi lyssnar till ett ord här och läser ett ord där — det blir ingen metodik i vårt bibelstudium, utan det blir ytligt och tillfälligt.

När man ska tala *allvar*, då verkar det nästan omöjligt att skapa något engagemang. Vi vill komma undan detta ansvar. Egentligen inbjuder mänsklighetens situation till djup sorg. Ändå möter vi idag sällan sant sörjande kristna. Om de sörjer, så är det inte i bedrövelse över mänsklighetens belägenhet, utan vanligtvis andra mer eller mindre egoistiska motiv. Något problem man drabbats av i sin närmaste omgivning. Ändå möter oss varje dag sådana företeelser som borde få oss att förgråta av sorg. Men en sådan reaktion passar inte in i mönstret, för vi lever i en plastkultur och har blivit ytbehandlade, så att bedrövelsen inte når fram.

Sorglöshet och lättsinne härskar överallt. Vi rörs och kan fälla en tår över enskilda, dramatiska ting som drabbat en eller annan individ, och så ser vi inte den förfärliga situationen som hela mänskligheten befinner sig i. Och därför känner vi oss inte heller motiverade att skaffa oss kunskap om hur man ska försöka övervinna denna ytliga förljugenhet, så att man inte blir en lätting, en modern massmänniska.

Predikanterna arbetar för att hålla liv i sina halvdöda får. De erbjuder nya program och stimulanser — alla trix som

ER GUDS SINNE

finns; reklam och psykologi, för att försöka engagera människorna. Ingenting lyckas.

Det beror naturligtvis på att man har felaktiga förebilder. Man omger sig med livslögner som man stimuleras av och lever på. När något inträffar som går utanför ramarna, något som är alltför dramatiskt och våldsamt, då skyndar sig alla förstasigpåare med en lugnande aktion. De åtgärder man vidtar, koncentreras alltså omkring enstaka problem, som ju bara är symptom på något långt allvarigare och mycket sjukt.

Vi är omänskliga, och man frågar sig om det är någon mening med att undervisa människor som i sitt livsmönster är så garderade, där de vidtagit alla förberedelser för att bedrävelsen inte ska nå dem.

Vi behöver inte bli uppräckta och upprymda. Vi behöver bli riktigt bedrävade och få tillbaka förmågan att sörja. Vi saknar förmåga till verkligt allvarlig och sann bedrävelse, och eftersom denna bedrävelse inte finns, upplever vi naturligtvis inte heller bättring. För den bedrävelse jag åsyftar, leder fram till bättring.

Varje gång jag ska ha ett bibelstudium, brottas jag med frågan om det är någon mening. Vill verkligen dessa människor som lyssnar något, eller fungerar jag bara som en religiös underhållare? Vi har skaffat ett mönster för vår underhållning, där vi kanske har några fler toner med i underhållningen än vad som vanligen är fallet. Men finns det något allvar i det vi sysslar med? Atmosfären och andan är sådan att den inte inspirerar till att ta saker och ting på allvar. Fastmer flyr vi bort från allvaret, och stämplar gärna allvaret som trældom och brist på frigörelse.

Vårt sätt att handskas med de bibelsanningar vi mottagit är naturligtvis väldigt allvarligt. Vi låter dem inte gå in över oss. Vi ser sorgen som en farlig fiende, och förstär inte att det mest typiska för gudsuppenbarelserna är att människan blir tillintetgjord, så att hon inte lyfter händerna mot höjden och ropar halleluja, men faller ned på sina knän i djup förkrosselse och gråter. Detta är typiskt för ett sant möte med Gud. Exempel har vi rakt igenom hela bibeln. Men vi har skaffat oss ett annat modernt mönster, med inslag som är anorlunda än det sätt världen har att roa sig på. Det är alldeles för närbesläktat med världens sätt att handskas med livets erbjudanden och möjligheter för att vara äkta.

Vi vill gärna känna oss uppåt och glada. Men det som kännetecknar sanna kristna är inte flin och munterhet. Det som i alla tider varit typiskt för kristna har varit deras tårar. De har gråtit; inte besvikelsens eller trotsets tårar, men i medlidande och förtvivlan över att människor inte kommer till tro på Gud, och att de inte hör Guds röst.

Gudsmän har i mötet med Gud berövats sin fysiska kraft; blivit liggande i dygn utan att orka resa sig. De har gått inför Gud i naturens stillhet, och utgjutit djup sorg. De har kunnat analysera sin samtid och haft sann kännedom om faktiska förhållanden. De har förstått vad som bundit människor, och hur ondskan drabbat enskilda individer och samhällen. De har inte kunnat resa sig upp för att känna sig starka, frimodiga och lyckliga.

Kristendom är medlidande och smärta. Det har med förlossningsvänder att göra. Skall man förlösa något, så sker det genom födslovänder. När förlossningen är ett faktum, då kommer den sanna glädjen, som inte är konstlad. Man behöver då inte ställa till med något speciellt extra för att glädja en mor som fött ett barn. Ljudet av det nyfödda livet räcker för att det ska bli maximal glädje. Men då förlossningsglädjen saknas, måste vi försöka med allt möjligt annat.

Jag är så trött på all meningslös underhållning, och vill kräkas varje gång jag går in i ett möte där trycket av detta slår emot mig. Volymiöst, pretentiöst, anspråksfullt, drygt, tufft. Många talar med stora bokstäver och sensationella formuleringar om Guds seger och satans nederlag; uppenbarligen utan att vara riktigt medvetna om vilken Gud de talar om. De förstär inte att alla dessa religiösa aktiviteter medför fruktansvärda katastrofer. Genom en felaktig förkunnele skapas felaktiga förväntningar. Människor kastar sig in i något som är uttryck för deras vilja och förmåga att suggerera fram olika effekter.

Orsaken till att vi måste använda så många artificiella metoder för att få människor glada, är att vi aldrig upplevt sann sorg. Den dag vi kan släppa sorgen in över oss; låta den bryta ner oss så att vi blir tillintetgjorda och kan gråta ut vid Mästarens fötter — och sedan förbli där — behöver vi inte längre konstlade glädjemetoder. Då kommer glädjen att välla fram som en ström, och det blir försonings- och förlossningsjubel.

Allt som utövar ett yttre tryck på oss; vare sig det är trummor, elgitarrer eller ljud från människor som ropar med sina härskrin, är tomhet, och leder inte fram till något annat än tomhet. Den tomheten blir till sist så stor, att den måste fyllas med något. Det man då griper till blir lika onaturligt som metoden man använder för att nå fram till det.

Det första som sker när en människa drabbas av Guds Ord är inte att hon blir hänryckt, lycklig och upplyft. Mötet med Gud leder fram till förkrosselse, ödmjukhet och tillintetgörande. Det första som märks är då inte ljudeffekter. Det kan förvisso vara det, men oftast blir den som är träffad absolut tyst. Det man märker är inte ljud, utan tårar. Vi som varit kristna i många år och kanske inte fällt en tår under hela vandringen; inte gråtit på länge, måste vara fruktansvärt hårda.

Med sorg menar jag inte sorg över att börsen sjunkit och man lidit materiella förluster, utan bedrävelse över människornas situation. Verklig bedrävelse som inte är fixerad vid en enskild händelse eller något enstaka symptom, men ett uttryck för allmäntillståndet. Dagligen ser jag människor med plasthölje och porslinsansikte. De saknar liv. Vi behöver vara med om att bli tillintetgjorda.

En del menar att detta budskap är förfärligt människofientligt. Och visst är det så, sett ur världens synpunkt. Men sett ur himmelrikets synpunkt är förkrosselse och sorg en förutsättning för andens liv.

Vi skulle kunna gå rakt igenom hela bibeln och se exempel på detta. Vi kommer aldrig att förstå något i Guds rike, om vi inte får klart för oss att Gud bor i höjden, men också hos alla dem som har en förkrossad ande. »Jag är rik, mig fattas intet» sa man i Laodicea. Det sinnelaget kan uttryckas på olika sätt. Men tendenserna till självgodhet och självtillräcklighet är inte bara fränstötande, utan direkt livshotande. Det finns inga möjligheter för Guds ande att komma till i sådana sammanhang.

Bibeln säger att det som är stort i människors ögon är en styggelse inför Gud. Det vi beundrar, imponeras, påverkas och influeras av: stora möten, kampanjer, världspredikanter, orkestrar, projekt — det är inget annat än styggelse inför Gud. Många informationer vi får kan härledas till olika kunskapskällor om Guds rike och evangeliets segertåg genom världen. Det är inget annat än fruktansvärd desinformation och styggelse inför Gud.

Gud är inte redo att ge sin ära åt mänskliga arrangemang. Gud skulle aldrig

forts sid 22

80

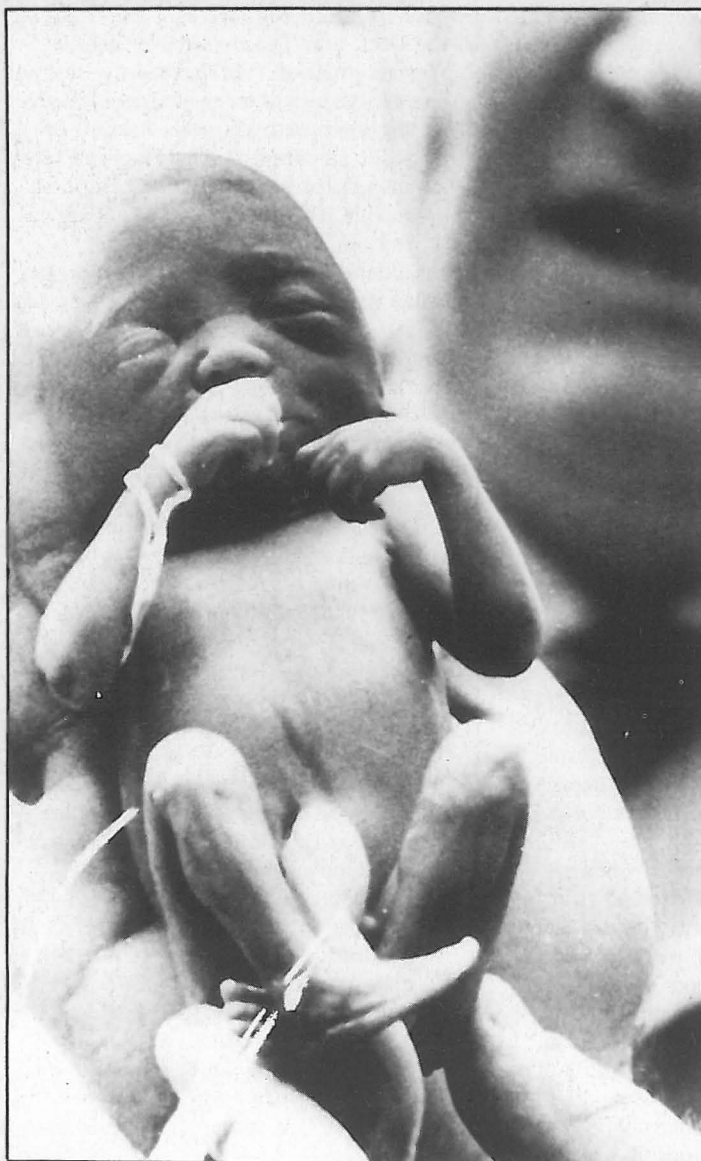
80-talet blev marknaden för börsmpoppar, egotrippar och privatreligiositet. Börsklipp gav oss många nya miljonärer. Självförverkligandets evangelium förkunnades av framgångsteologer och New Age-profeter.

Medan i-ländernas rikedomar bara växte, blev u-länderna fattigare och fattigare.

I lagstiftningen blev homosex något fint som måste värnas, medan det normala familjelivet utsattes för förödande angrepp.

Sjukdomen AIDS blev det nya hotet mot mänskligheten. Naturen började successivt att dö genom människans övergrepp. Det var skogsdöd, fiskdöd och säl-

EGO-tripparna

Vad skulle kunna sägas vara karakteristiskt för det 80-tal vi just har lämnat? Ja, skall man sammanfatta några av de, för mänskligheten, mest ödesavgörande händelserna under decenniet måste det ske i oerhört dystra färger.

I början av 80-talet, närmare bestämt i juni 1981 upptäcktes för första gången sjukdomen AIDS, hos några homosexuella i Los Angeles. Sedan denna ödesdigra upptäckt har, enligt WHO mellan 5 och 10 miljoner smittats, 600 000 har insjuknat och 300 000 avlidit runt om i världen. AIDS-farsoten har vid olika tillfällen jämförts med digerdödens härjningar på 1300-talet.

I Afrika t ex är AIDS ett mycket större hot mot överlevnaden än svält, krig och många andra sjukdomar tillsammans. Sjukdomen hotar att slå ut sjukvården i

många länder.

Från USA kommer rapporterna om att de ekonomiska utgifterna för AIDS i USA år 1985 var över 30 miljarder kronor, år 1987 var utgifterna 70 miljarder kronor. Och många bedömare menar att vid slutet av år 1991 är kostnadsnivån 400 miljarder kronor.

Här hemma i Sverige har vi fått veta att vården av en aidspatient ett år kostar 860.000 kr. Det visar en studie som socialdepartementet gjorde i november 1987.

New Yorks hälsodirektör David Axelrod säger: "Vi talar om en medicinsk katastrof, oavsett vad vi gör nu och oavsett vilka vacciner som utvecklas i loppet av de kommande fyra åren." Och olika afrikanska och latinamerikanska myndigheter står inför en ekonomisk och utvecklingsmässig katastrof bl a till följd av AIDS snabba spridning.

Rovdrift

Decenniers rovdraft, skövling och andra mänskliga övergrepp mot naturen blev på ett oerhört markant sätt uppenbara under 80-talet genom skogsdöd, fiskdöd, sälddöd, ozonhål, algblooming och luftföroreningar.

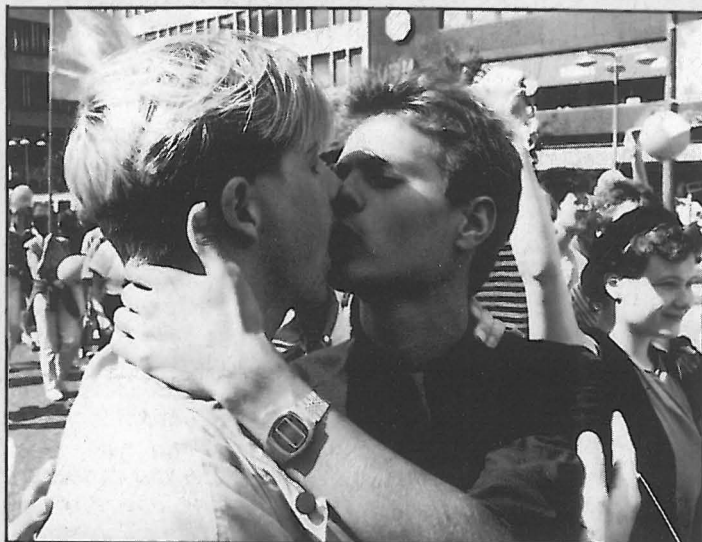
Aborterna slog nya rekord. Förra året aborterades 37 838 ofödda barn. Människovårdens devalvering visar sig också i nya dödsbegrepp och genmanipulation. Genbankerna kan snart tillhandahålla skraddarsydda människor.

Foto: Pressens Bild

död. Luften blev farlig att andas och ozonhålen större och större.

Med Jesaja måste vi instämma: Jordens inbyggare har överträtt lagarna. De har brutit det eviga förbundet. Därför uppfräter förbannelse jorden...

PER ARNE IMSEN

I lagstiftningen blev homosex något fint som måste värnas, medan det normala familjelivet utsattes för förödande angrepp.

as deccennium

Hälften av regnskogarna som är världens rikaste ekosystem, har nu förstörts, och det driver på den s k växthuseffekten. Den känslolösa teknologin håller snabbt på att växa bortom all kontroll.

För att beskriva den ytterst akuta situationen och hotet mot jordens innevånare, presenterades för Romklubben, det internationella sällskapet för framtidsforskare, den här barngåtan:

Tänk dig att du äger ett markområde med en liten sjö. Nära stranden finns en näckrosart som har en högst ovanlig egenskap: den fördubblas till sin storlek varje dygn. Du har fått veta att om näckrosen får växa okontrollerat kommer den att inom 30 dagar täcka hela din sjö, allt ljus och syre kommer att förintas och således kväva varje annan livsform i sjön.

Men du har mycket att göra och dessutom verkar näckrosen så liten i jämförelse med hela sjön. Därför struntar du i den i flera veckor och beslutar dig för att ta itu med den när den täcker halva sjön. Vilken dag kommer det att ske? På den tjugonionde dagen, för-

står, och då har du bara en dag på dig att rädda din sjö.

Faktum är — vi har nog inte ens en dag på oss. Utvecklingen går inte att vända så länge det är människans egoism och penningbegär som styr utvecklingen.

I mars 1988 meddelades att nedbrytningen av ozonlagret över Norden är minst dubbelt så stort som forskarna trodde för bara ett halvår sedan. Det är en studie som amerikanska NASA gjort som visar detta. Sovjetiska forskare har under 1989 upptäckt ett jättestort ozonhål över västra Sovjetunionen, Baltikum och östra Sverige.

I maj 1988 upptäcktes en hittills okänd giftig planktonalg. Den hade börjat blomma och slog ut samtliga fiskodlingar från Göteborg och norrut mot Strömstad. Undersökningar visade att allt liv var ödelagt i de drabbade vattnen.

I juni samma år slogs larm om ett nytt miljöproblem. Hela stammen av knubbsäl i Kattegatt och Skagerack hotas av utrotning, sedan de i alltmer förorenade vattnen drabbats av en virussjukdom. I juli

forts nästa sida

De fattiga blev fattigare och hungerkatastroferna fler under 80-talet.
Foto: Pressens Bild

Människans övergrepp på naturen straffar sig. Den dör successivt.
Foto: Pressens Bild

fortsatte sälldöden upp i Östersjön. Under 80-talet då västvärlden bara blev rikare och rikare ökade klyftan till den tredje världen som bara blev fattigare och fattigare. För större delen av Afrika och Latinamerika bestod decenniet av en växande skuldskris. Afrika producerar mindre spannmål än för 20 år sedan.

Under decenniet ökade jordens befolkning med 500 miljoner människor, vilket är ungefär lika mycket som USAs och Sovjetunionens befolkning tillsammans. Hungerkatastrofer drabbade under 80-talet en ännu större del av världens befolkning trots att det i många länder är spannmålsöverskott.

New Age

Om solidaritet och idealitet var nyckelord för 60-talets ungdomsrevolter blev 80-talets "egotripparnas". Självförverkligandets profeter rönt stora framgångar både i den profana och religiösa världen. Satsa på dig själv, sikta på stjärnorna, lev lyckligt, älska dig själv, var paroller som fick genomslagskraft. Det var börsmopparnas decennium. Många blev miljonärer på aktieinnehav och klipp. Svenska folket spelade som aldrig tidigare. Runt 20 miljarder omsattes på trav, lotto och tips bara det senaste året.

I företagen började man satsa på management. Personalen fick gå på kurser och numera ser snabbköpskassörskan kunderna djupt in i ögonen, ler och säger "hej". En ny inlärd vänlighet är en av de nya säljandegreppen.

Alla dessa New Age-riktningar med inre helande, "positiv thinking" och ockulta inslag blev den nya världsreligionen som i sig inlemmar alla goda krafter från de andra religionerna. Att stora delar av västerlandets kristenhet skulle svälja den moderna lyckofilosofin är helt obegripligt, när man parallellt i tiden möter den ökande nöden hos en allt större del av jordens

befolkning, och ser de överhängande katastroferna som hotar hela mänskligheten.

"Jorden sörjer och tvinar bort, jordkretsen försmäktar och tvinar bort, vad högt är bland jordens folk försmäktar. Ty jorden har blivit ohelgad under sina inbyggare; de hava överträtt lagarna, de hava förvandlat rätten, brutit det eviga förbundet. Därför upprätar förbannelse jorden, och de som bo där måste lida vad de hava förskyllt; därför förtäras jordens inbyggare av hetta, så att ej många människor finnas kvar.

Jorden brister, ja, den brister; jorden rämnar, ja, den rämnar; jorden vacklar, ja, den vacklar; jorden raglar, ja, den raglar såsom en drucken; den gungar såsom vaktstaklet i trädets topp. Dess överträdelse vilar tung på den, och den faller och kan icke mer stå upp." (Jes 24:4-6, 16-20)

Mer än någonsin borde budskapet nu bli: Jesus kommer! En mänsklighet som står "rådlös inför havets och vågornas dån" får inget adekvat svar på sina frågor av en förtyligad och egofixerad framgångsteologi. Men Paulus skriver till Timoteus och beskriver de svåra tider som skall komma i de yttersta dagarna.

Det svåra visar sig vara människan själv som då på ett alldeles speciellt sätt skall vara självisk, penningkär, stortalig, övermodig, förblindad av högmod osv. Så även denna utveckling är naturligtvis ett klart tids-tecken.

Politiska omvälvningar

I den politiska världen skedde stora omvälvningar, inte minst i decenniets sista månader. Den ateistiska kommunismen som med sin hädelse, förtryck och förföljelse av den kristna församlingen, nu skördar den sådd av orättfärdighet och ogudaktighet den sått ut under decennier. Gud kommer att skaffa dem rätt som har ropat till honom både dag och natt.

Att med denna bakgrund hörfärdiga svenska politiker skrävla om den förträffliga politik de bedri-

ver, upplevs fränstötande. Vi vet att vårt lands välstånd som nu håller på att vittra sönder, byggdes upp av gudstroende människor befriade från den kravmentalitet som genomsyrar samhället idag.

Det är de gudfruktigas böner som har räddat vårt land från mycket elände. Det skorrar när man hör den svenska statsministern tala om att "vi har världens bästa sysselsättningspolitik" och "vi klarade krisen" osv.

Sverige är världssamvetet som basunerar ut sina åsikter om andra länders missgrepp och felsteg. Helst något land långt borta som det svenska folket kan indoktrinerats att säga "fy" åt, för att hålla uppmärksamheten borta från det fiffel som sker under hemligstämplarna på hemmaplan.

80-talet blev de många "affärernas" decennium i den svenska politiken. Från statsministernivå och nedåt blev det många förklaringar och bortförklaringar och stora minnesluckor om vapenaffärer, buggning och andra mystiska affärer.

Schemalagd homosexualundervisning

Den svenska regeringen som successivt fräntagit skolungdomen kristendomen med en grundläggande kristen etik och tio Guds bud, har i dess ställe placerat nya ämnen på skolschemat.

Den 6 december 1989 berättade Aftonbladet att homosexualitetsundervisning är ett nytt ämne på schemat. De lektionerna ska bl a innebära besök av homosexuella, temadagar om homosexualitet, flera böcker och tidningar om homosexualitet i skolbiblioteken, en homosexualitetsrådgivare på varje skola.

De profeter det svenska uppväxande släktet får möta är inte bibliska gestalter. Modofilosofer och psykologer som experimenterar och våldför sig på de känsliga barnasinnena har fått ta deras plats. Jesus sa några tankvärda ord:

"Men den som förför en av dessa små, som tro på mig, för honom vore det

bättre, att en kvarnsten hängdes om hans hals och han sänktes ned i havets djup. Ve världen för förförelsens skull! Förförelser måste ju komma, men ve den människa, genom vilken förförelsen kommer!" (Matt. 18:6-7)

Människosyn

Då man avsatt Gud växer en skrämmande människosyn fram. Den möter vi i nya dödsbegrepp, genmanipulation, men framför allt i abortlagstiftningen.

Det nya dödsbegreppet "hjärndöd" som infördes i Sverige 1 januari 1987, var helt betingat av bristen på kroppsdelar för transplantationer och forskning. Det första hjärtbytet i Sverige utfördes på Sahlgrenska sjukhuset i Göteborg den 14 maj 1988. I USA, som ligger före i utvecklingen har en marknad för mänskliga organ uppstått. Hjärta, lever och njurar är organ som säljs med god profit för svindlande belopp.

Bristen på organ har även drivit på försöken med transplantationer av organ från djur till människor. Njurar från schimpanser har redan prövats på människor med njursvikt. Snart kommer man även att kunna transplantera aphjärtan i människor. Försök har gjorts där ett babianhjärta fungerade tre veckor i ett spädbarn.

Gentekniken ger oerhörda möjligheter åt den som vill manipulera arvsanlag. I april förra året föddes genmanipulerade jättemöss på ett laboratorium i Göteborg. Genutforskning av de mänskliga generna bedrivs av det internationella Hugo-projektet (Human Genome Organization). Tanken är att samla ett fullständigt arkiv. Sedan är det möjligt att i laboratorierna manipulera fram exakt den människa man vill ha. Allt från hårfärg, temperament, intelligens, kön, kroppsbyggnad, etc.

Fosterdödande

Aborterna har ökat markant det senaste året, speciellt hos tonårsflickor. Fosterdödande vore egentligen ett mera riktigt benämning, efter som det

uttrycker vad det handlar om. Moder Teresa säger angående aborterna: — Om en moder kan döda sitt eget barn, vad finns då kvar innan västerlandet går under?

Nu har en utredningsgrupp på socialstyrelsen kommit fram till att den här hanteringen måste ske på ett snyggare och mera värdigt sätt. Nu skall alltså

Den mentalitet som växer fram i samhället bland människorna, visar sig också i den omätliga hunger som tycks finnas efter en rå våldsunderhållning. Mord och mänskliga katastrofer som underhållning? Våldsfilmerna bjuder över varandra i råhet och grymhet och videouthyrningsfirmorna dyker upp som svampar ur jorden.

som slickade i sig blodet från ett nyligen mördat offer.

ABC svarade med att låta en psykopatisk far sätta eld på sin sovande son.

Det gav Fox television ingen ro. Några dagar senare visade bolaget en scen där en hustrumördare gör sig av med kroppen genom att köra den genom en vedhuggningsmaskin.

tade katastroferna som många hört talas om." Mänskliga katastrofer och lidanden som lättsmält underhållning! Kommentarer överflödiga.

Förmyndarstaten

Vid tröskeln till 80-talet begåvades Sverige med en ny socialtjänstlag som nu alltså firar sitt 10-årsjubileum. Den lagens 71§ brukar gå

Leipzig, Östtyskland, 28 november 1989. "Wir wollen raus!" (Vi vill ut!) ropar folkskarorna, och helt plötsligt var hela Östeuropa i gungning. Jesus talade om "(folk)havets och vågornas dån..."

Foto: Pressens Bild

dödandet fortsätta i värdiga former. Hurra, ropar man på tidningen Dagen, detta är en stor framgång.

Vad som skall ske är nämligen att efter det att man har berövat det lilla ofödda barnet livet, skall man lägga det i en kista, kremiera det och sedan avsluta med en begravningsceremoni då askan sprids ut i en särskild minneslund.

Det ofödda barnet har alltså mördats i mammas kropp, och måste få en fullgod begravning, men ingen mordåtalas för det naturvidriga ingreppet.

Den 11 december 1988 recenserade Sigge Anderberg i Dagens Nyheter de TV-program han hade sett på amerikansk TV en vecka då han besökte New York:

"Tidigare bestod de inbjudna gästerna till programmen oftast av politiker, artister, debattörer och samhällsvetare. Nu är de ersatta av stripdansöser, skinheads, satanister, och alla tänkbara sexuella minoriteter.

De stora bolagens TV-serier har tagit efter. NBC:s 'Favourite son' innehöll bland annat sadomasochism, onani och en hund

— Vi kan inte påverka programpolitiken och vi har förlorat kontrollen över våra barn, säger historikern Stan Schultz. Så vi håller oss till det gamla romerska receptet: lite blod här, lite sex där, och de flesta blir nöjda."

Nyligen hittade jag en bokannons som bjöd ut aktuella böcker. Här var det en som hade sålt i helt ofattbara upplagor gjordes det klart. Bokens rubrik var: Världens största katastrofer. Och så här presenterades boken: "Här får man i lättsmält och spännande form läsa om alla de beryk-

under beteckningen "angivarparagrafen".

Det är en slags general-klausul som säger att "myndigheter vars verksamhet berör barn och ungdom samt de som är anställda hos sådana myndigheter är skyldiga att genast anmäla om de i sin verksamhet får kännedom om något som kan innebära att socialnämnden måste ingripa till minderårigs skydd".

Den paragrafen tillkom efter en häftig debatt om misshandel av barn. Lagens tillkomst innebar en lavinartad ökning om an-

forts sid 26

SLUT- LINJERNA LÖPER SAMMAN

Av JOHANNES DE HEER

Den kände och ansedde holländske bibelläraren Johannes de Heer, skrev under 1920-talet boken *FOLKVÄRLDENS SLUTKRIS*. Den är idag, 1990 i många stycken ännu aktuellare än då. Vad sägs om detta kapitel som beskriver den romerska skökan och hennes döttrar?

■ ■ ■ Det har redan visats, att Vildddjuret kommer att intaga ett synnerligen viktigt rum i det världshistoriens slutdrama, som en gång skall utspelas vid Harmageddon.

Men Upp. 17 visar oss något nytt, nämligen att detta vildddjur bär en kvinna. Vilken stor och hemsk motsättning: ett vildddjur och en kvinna!

Den rena bruden är i bibeln en bild av församlingen. Lammets brud är Kristi församling; men skökan, den från tron avfallna, är Vildddjurets kyrka. Kristus kommer med de sina, Vildddjuret kommer även med de sina. I Upp. 17 se vi alltså icke blott det scharlakansröda vildddjuret utan även den scharlakansröda kvinnan, som sitter på vildddjuret. Hon är styggelsernas hemlighet (v. 5), medan Kristi brudförsamling är gudaktighetens hemlighet.

Upp. 13 har nu redan visat det som är i annalkande, nämligen det ofrånkomliga tvånget att tillbedja Vildddjuret vid risk att eljest icke få köpa eller sälja något. Men i Upp. 17 se vi bilden i dess helhet. Skökan på vildddjuret visar hän på en religiös

makt, som leder vildddjurets politik.

Skökodom och horeri äro städse bibliska beteckningar för avguderi och avfall från Gud. En skökod kyrka är följaktligen en sådan, som väl bär Kristi namn men i verkligheten tillhör en annan.

Det stora Babylon

Att det skall gå så långt med den avfälliga kyrkan, att hon i uppenbart horeri med Vildddjuret skall strida mot Gud och hans sanna dyrkan, väcker Johannes' ytterliga förvåning (v. 6). Det tycktes honom omöjligt, att församlingen, som på hans tid var som ett slaktoffer, en gång skulle bli en mäktig världskyrka. Han förundrade sig över att Rom, staden på de sju kullarna, på hans tid hednavärldens tron, i kommande tider skulle bli den avfälliga kyrkans tron (v. 9). Och även om en del detaljer i tolkningen av Upp. 17 och 18 icke äro så klara, så äro de stora huvudlinjerna tecknade tydligt nog.

Bärrarinnan av namnet: Det stora Babylons hemlig-

het, modern till skökorna och till styggelserna på jorden, arvtagerskan till de hedniska mysterierna, förföljarinnan av Guds folk och hon, som bedrivit horeri med alla jordens konungar — hon är så tydligt karakteriserad, att ett misstag på denna punkt är uteslutet.

Var finnes en kyrka, som är så hölj i purpur och scharlakan (v. 4), var finnes en kyrka, som är så stolt över namnet moderkyrkan (v. 5)? Vilken är den kyrka i världen, som bär namnet på den stad, som tjänar henne som tron (v. 18)? Det finnes blott *en* sådan, och det är Roms kyrka. Var finnes eljest en kyrka som så århunderaden igenom har gått samman med konungarna på jorden som just romarkyrkan? Var finnes en kyrka, som så har berusat jordens inbyggare med sin otukts vin, sin avgudiska lära (v. 2)? Och finnes det någon annan kyrka än Roms, som så har begagnat sig av konjunkturpolitik och anpassat sig efter alla statsskick, både monarki och republikanism och anarkism; som lika lätt kan gå samman med bolscheviker som fascister eller antisemiter? Och vilken kyrka är

så överlastad med guld, silver, dyrbara stenar och pärlor (v. 4), och vilken har så till den grad berusat sig med de heligas blod som just den romersk-katolska, vilken låtit avrätta Jesu vittnen i tusental på schavotten och bålet efter att ha plågat dem med omänsklig tortyr (v. 6)?

Tänk en gång noga på dessa fakta och se, om du kan finna ett annat svar! Och ändå är allt detta blott de grova konturerna. Men i det namn, som skökan bär på sin panna, är också hennes ursprung uppenbart. Påvedömet är en fortsättning av den babyloniska hedendomen, ty papism är hedendomen.

En falsk enhet

Den katolska kyrkan har från de troende tagit den kalk, som är en äminnelse om Kristi död och i stället satt avgudastygghets kalk. Hon har ersatt offret på Golgata med offret av hostian under mässan. Hon har upphöjt Maria till himladrottning och satt henne i stället för den ende sanne medlaren och förebedjaren, Jesus Kristus.

Hon har i bikten, alldeles som prästerna i de hedniska mysterierna världshistoriens alla trådar i sin hand och begagnar dem till sin fördel. Hon har, liksom hedningarna, sin pontifex maximus, sina präster och klosterbröder. Hon har som arvtagarinna och efterföljerska till Stor-Babylon sin bilddyrkan med invigda vaxljus, illuminerade kyrkor och processioner. Hon har sin rökelse och sin relikdyrkan, alldeles som en gång hedningarna; hon lägger sina kyrkor mot öster, precis som de forna invigningar i de olika ordnarna, särskilt jesuitorden; hon har avlats- och amulethandel och mycket annat av hedendomen.

Därför står det skrivet på hennes huvud dessa ord med hemlig betydelse: "Det stora Babylon, hon som är moder till skökorna och till styggelserna på jorden" (v. 5).

Och denna kyrka skall snart förena med sig alla Kristuslösa och därför falska kyrkor, alla religiösa

grupper och andliga rörelser, som stå utanför eller fiendliga mot Kristi försörningsoffer. Nu går, såsom i gamla Babels dagar, en strävan efter enhet genom hela världen, en åstundan efter frihet från Jehova, och man vill frälsa sig själv.

Enighet ger styrka! Detta är det valspråk, som man redan nu hör i alla kyrkor och religiösa samfund. Men det är inte en enhet, som vilar på den inre hjärteförbindelsen med Kristus. Och denna falska enhet skall komma: *En stor världstrust av babyloniska döttrar skall uppstå kring modern till skökorna på jorden.*

Det är ett märkligt tidstec-ken, att många protestantiska kyrkor och samfund i hela världen alltmer luta åt katolicismen. Detta är icke blott ett bevis på andlig till-

bakgång utan tyder även på att denna tidsålders slutkris närmar sig. I denna skall den katolska kyrkan säkerligen spela en betydelsefull roll.

Av både det ena och det andra ser man, att det skulle vara ett misstag att söka uppfyllelsen av Upp. 17 utslutande i den katolska kyrkan. Väl är hon bärarinna av titeln: Modern till skökorna. *Men denna moder har många döttrar.* Hon skall som en magnet draga till sig och församla omkring sig allt och alla, som icke äro fast förankrade i den levande Kristus och icke i verkligheten tillhöra Honom genom försoningen i Hans blod, vare sig de äro protestanter eller katoliker.

Nu befinna sig ännu tiotusenden av troende inom den katolska kyrkan. Dessa sko-

la emellertid bliva uppmanade att gå ut därifrån (Upp. 18:4). Tio gånger tiotusen skola varnas för denna baalstjänst, de skola manas till vaksamhet, så att de icke låta sig berövas det levande bibelordet om det ställföret-rådande offret på Golgata, om en uppståndens och till himmelen uppfaren Jesus och det saliga hoppet om Hans återkomst.

Det är förunderligt, hur slutlinjerna löpa samman. Under det att det gamla romarrikets gränser ånyo utgestalta sig och fascismen tyder på ett återuppväckande av den romerska andan och världen dag och natt ropar på en världsdiktator, förbereder den romersk-katolska kyrkan sig till den sista ritten på det politiska vilddjuret.

Hon smyckar sig med den röda kommunismen såväl som med fascismens emblem. Hon kryper för presidenten såväl som för konungen. Hon smickrar kapitalismen lika väl som proletariatet. Hon håller i sin hand berusningens gyllene kalk, varmed hon gör hela världen drucken.

Det utgår från Rom en väldig, bestickande makt, men hennes åras höjdpunkt kommer också att bli tidpunkten för hennes fall. Samma vilddjur, som har burit henne, skall också uppsluka henne:

"Och de tio horn, som du har sett, och vilddjuret, de skola hata skökan och göra henne utblottad och naken och skola äta hennes kött och bränna upp henne i eld." (Upp. 17:16).

Den romersk-katolska skökan med sina protestantiska döttrar skall även intaga sitt rum vid Harmageddon. Vi ha redan sett, hur hon sätter sig emot sionismen och ett eventuellt judiskt Palestina. Rysslands uppenbara judehat, arabernas trosfanatism och den romersk-katolska kyrkans begär att få bestämma över de s k heliga platserna i Palestina skola då gå samman i ett mäktigt, gudsfientligt block.

Jerusalem skall bliva en lyftsten för alla jordens folk men i synnerhet för den romerska kyrkan. ■

DAGEN - TISDAGEN DEN 9 JANUARI 1990

Avledande föreståndaren Karl-Erik Heinerborg ledde anskaffningsaktien för den nye föreståndaren i Filadelfia, Stockholm, Owe Lindeskär. Foto: Magnus Ramstrand

**Här avskiljs
Filadelfias
nye föreståndare**

**Stockholmsbiskop
i bön för Lindeskär**

Det har hänt en hel del i frikyrkligheten sedan Johannes de Heer gav ut sin bok "Folkvärldens slutkris". Man måste konstatera att den utveckling han då beskrev början av, och många tyckte han överdrev, idag inte bara manifesterats, men gått mycket längre än man kunde drömma.

Det samfund som då gav ut boken, hälsade sistlidna sommar, tillsammans med hela den etablerade kristenheten, påven välkommen till Sverige. Och häromdagen avskilde pingstförsamlingen i Stockholm en ny föreståndare, under handpåläggning och bön av svenska statskyrkans biskop. I sanning löper slutlinjerna samman!

★
Lyssna till

★
Radio
MARANATA

★ ★ ★
STHLM CITY 88MHZ:

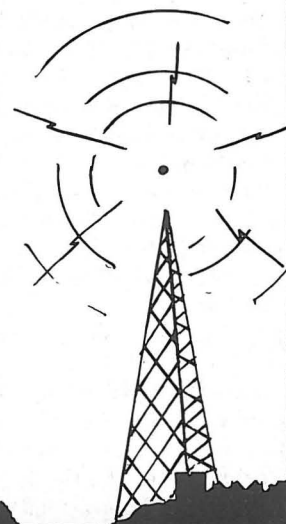
**Sönd - torsd
8.00 - 8.30,
onsd
19.00 - 20.00**

JÄRVA 91,1 MHZ:

**Månd - torsd
8.00 - 8.30,
fred 20. - 20.30,
20.30 - 20.45
(arabiska),
20.45 - 21.00
(spanska),
sönd 9.00 - 10.00**

ÖREBRO 95,3 MHZ:

**Tisd 20.15 - 21.15,
torsd och lörd
20.00 - 21.00,
onsd, fred o. sönd
9.00 - 10.00**

HÖR VI NÖDROPEN?

**Uppdraget är inte enkelt.
Det gäller att bli bärare,
och få ynnesten att dela en
eller mångas nöd i sitt
hjärta. Endast genom ett
livsavgörande möte med
uppdragsgivaren, och
sedan ett liv i avskildhet
och närhet till Honom blir
det som annars är omöjligt
möjligt.**

Text: CHRISTINA IMSEN

IMatt 8 läser vi om en man som kom till Jesus med ett speciellt behov. Som så många andra som ivrigt badade sig fram till Mästaren bar han på en börda. Det var hälsa han sökte, men inte för sin egen kropp utan för sin tjänares som låg hemma lam och enligt hövitsmannen led svårt. Av måhända praktiska skäl hade han inte kunnat föra sin tjänare med sig till den plats där Jesus då var. Men när han nu kom ensam bar han på sitt eget hjärta sin tjänares lidande. Det var den bördan han kom för att lasta av.

Det står om Jesus att han bar i sin kropp vår synd och vårt straff. Han själv hade ingen synd gjort som Han måste sona, det var andras näpst som blev lagd på Honom.

Här har vi det verkliga föredömet, och det borde vara så också för oss som hans efterföljare att denna del av kristuslivet blir en verklighet också i våra liv. "Bären varandras bördor."

Detta är emellertid inget som man själv tar sig bara eller som humanistisk medmänsklighet framkallar.

Men där det finns ett hjärta öppet och mottagligt för himmelska impulser, där blir också det inre på något förunderligt sätt åjour med tingen runt omkring, människorna i deras beklämdhet. För vart på denna jord vänder man väl sig utan att nöden finns representerad?

Men det är det lyhörda örat som hör ropen, och det smorda ögat som förmår se hur det verkligen förhåller sig, och detta får man bara i Jesu närhet.

Att bära folket som börda

När vi läser om hövitsmannen och hans ärende till Jesus gällde det vid det här tillfället en människas behov. När Jesus bar sin börda var det för en hel mänsklighet.

I gamla testamentet kan vi läsa om en man som fick ett helt folks överträdelser tungt pålagt sig. Det var Hesekiel. Han skulle komma att bli fullständigt ett med sitt budskap. Ja, så ett, att han genom händelser som Gud tillät ske i hans liv skulle komma att vara ett talan-

de tecken för folket.

Ett exempel på detta har vi i Hesekiel 24:16-24. Där läser vi bl a: "*Du människobarn, se, genom en plötslig död skall jag taga ifrån dig den som är dina ögonslust; men du må icke hålla dödsklagan eller gråta eller fälla tårar.*"

Tyst må du jämra dig; men du skall icke hålla sorgfest såsom efter en död. Nej, sätt på dig din huvudbindel och tag skor på dina fötter; skyl icke ditt skägg och åt icke det särskilda bröd, som eljest är övligt...

Hesekiel skall vara ett tecken för eder; alldeles såsom han gör, skolen i komma att göra. När detta händer, skolen i förnimma, att jag är Herren, Herren." Hes. 24:16-24

Hur Hesekiels utkorelse gick till kan vi läsa om i kapitel 3:22-27. Först blev han kallad att gå avsides, ut på slätten, för där ville Gud tala med honom. Bojor skulle läggas på honom, och han skulle bli så bunden att han för en tid inte skulle kunna gå ut bland andra. Han skulle to m bli stum tills Gud upplät hans mun till att vara

endast sin mun.

Hur var det då möjligt för Hesekiel att svara ja, när han fick denna kallelse? Visste han månne vad han verkligen gav sig in på? Det står faktiskt om hur han upplevde detta möte med härlighetens Gud; han föll ner på sitt ansikte. Men där han då ligger tryckt mot marken, är det någonting som intar honom. "*Men en andekraft kom i mig och reste upp mig på mina fötter. Och HAN talade med mig och sade till mig: 'Gå och stäng dig inne i ditt hus.'*"

Uppdraget skulle inte bli enkelt att utföra. Men utifrån detta oerhörda möte med uppdragsgivaren och avskildheten och närheten till honom skulle det omöjliga bli möjligt.

Daniel var också en av de män som blev utvald för ett speciellt uppdrag under sina levnadsår. Genom både andras syner och uppenbarelser, och sina egna sådana blev han på ett märkligt sätt använd av Gud. Men det gick ingalunda smärtfritt till.

Vi läser i Daniel 10:8-19 att inför det han såg blev

Christina Imsen, mera känd som sångerska, är djupt engagerad i ansvarsfullt församlingsarbete.

han både stum, totalt kraftlös, förlorade ansiktsfärgen och blev t o m oförmögen att andas.

Men, då skedde det som måste ske. "Men se, han som var lik en människa rörde vid mina läppar..." Dan 10:16 "...Han sade: 'Frukta icke, du högt benådade man; frid vare med dig, var stark, ja, var stark.' När han så talade med mig kände jag mig styrkt och sade: 'Tala, min Herre, ty du har nu styrkt mig.' " Dan 10:19

Den Herre som sa till Daniel "frukta icke" stod förvisso också bakom sitt löfte i den stund då Daniel tvingades dela några ödesdigra timmar med lejonen i deras boning. Gud visade sig trofast mot sin tjänare, ära vare Hans underbara namn.

När vi studerar dessa människors liv, deras kallelse; hur dom överbevisades, vad de måste genomgå för att bli *bärare*, osv vare sig det nu gällde en människas nöd eller ett helt folks räddning, har dessa ett gemensamt. De kom först in i Guds närhet och på så vis fick örat och ögat övat och hjärtat totalt krossat inför Hon som allena skulle utföra verket genom dem.

Vad vill då Gud idag? Har han månne gjort sig oberoende av sina profeter, enkla män och kvinnor som är villiga att bära den himmelska synen, elden och vandan.

Nej, det är ju detta han inte har gjort. Eftersom nådens port ännu står öppen spanar hans fadersöga just efter någon eller några som skulle kunna "uppföra en mur och träda fram i gapet till försvar för landet på det att han icke må fördärva det. Han vill verkligen ingen syndares död, utan hans vilja är att alla människor skall bli frälsta. Får han då något svar av självupptagna stressade nutidsmänniskor?

Är detta kanske orsaken till Jesu konstaterande när han säger: Skörden är mycket men arbetarna få. Säkert är det så — tills i den stund den vidrörande handen läggs på vår skuldra och vi möter hans blick. Efter det mötet blir vi aldrig desamma, och det enda vi egentligen åstundar och som ger mättnad är att få leva i vår Frälsares närhet, mista sitt liv för att vinna det, och ständigt överlåta sig för att kunna förbli ett redskap för hans gränslösa kärlek.

LIVE *inspelning*

Äntligen!

Den första sångkassetten från
Bällsta MissionsCenter

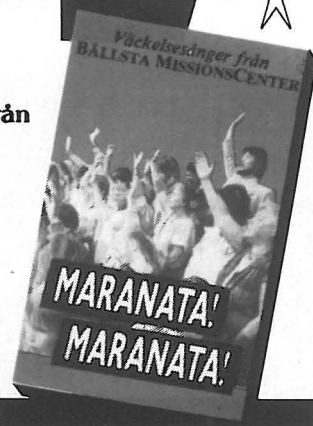
SIDA A:

- MARANATA, MARANATA
- SE DAGEN KOMMER
- DET VAR NÅDE, JA, NÅDE
- BORTOM MÅNEN
- FÖRUNDRAD JAG HÖR
- ORDET OM KORSET

SIDA B:

- UNDER JUBELSÅNG
- JESUS HAR FRÄLST MIN SJÄL
- ET HERLIG LIV
- DEN SOM VINNAR
- HIMLENS KONUNG
- SÅSOM HJORTEN TRÄNGTAR

Pris: 65:-

Tidigare LIVE-inspelningar

Arne Imsen sjunger med församlingen:

- KB 118 DET GAMLA EVANGELIET
- KB 115 O, DU GUDS KÄRE SON
- KB 112 JAG SKA STÄMMA IN I SÅNGEN
- KB 107 JESUS KOMMER

Konferensförsamlingen sjunger:

- KB 121 TRYGGARE KAN INGEN VARA
- KB 116 VILKEN GUD VI HAR
- KB 111 ANDEN HAR SÄNT OSS BUD

Pris: 65:-

Orderadress: Studio MRM, Box 20134, 161 02 BROMMA, tel 08 - 733 97 83

SMYG- PREMIÄR! med 20 fräscha rum

Introduktionspris på annexen:
345:- inkl moms • FRUKOST INGÅR

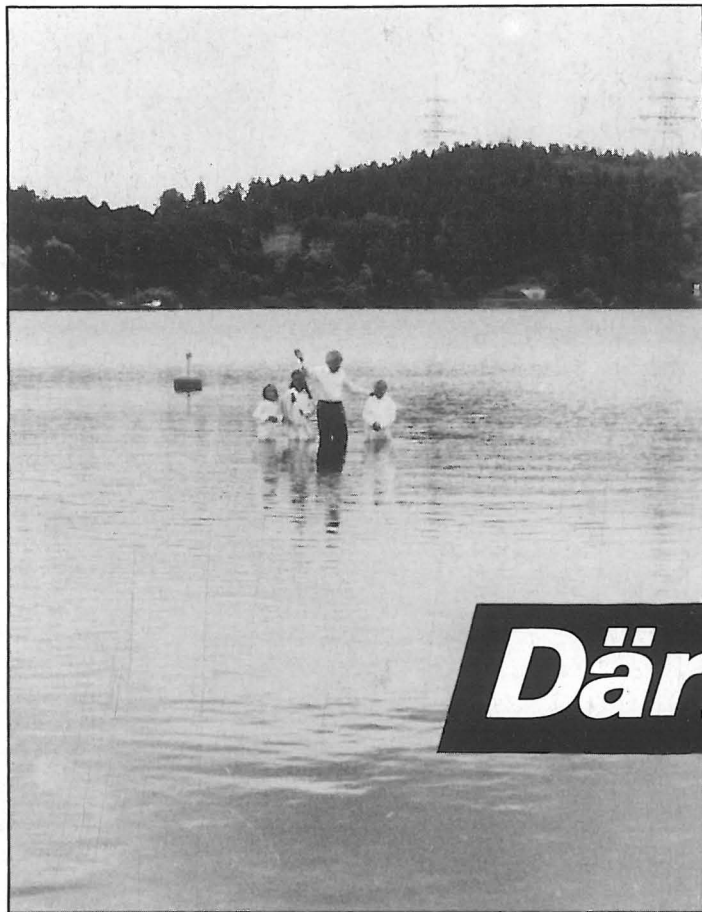
Det hemtrevliga MISSIONSHOTELLET

*Humana priser • Trivsamt miljö
Egen parkering*

Rök- sprit- och drogfritt

Bällstav 100, vid Solvalla, Bromma 08-733 97 83

Har dopet någon verklig betydelse, eller är det bara en symbolhandling som man lika gärna kan strunta i?

När KJELL HÄGERMAN nyligen döpte en man som upplevt frälsning, höll han detta enkla och klarläggande tal om dopets innebörd:

Vi döper därför att Jesus befallt det. När den uppståndne och förhålligade Jesus träder fram i slutet av Matteus evangelium och talar till lärjungarna, börjar han med en underbar proklamation:

»Mig är given all makt i himmelen och på jorden.»

sättningen för vad som sker med den som döps till Honom.

»Mig är given all makt i himmelen och på jorden. Gån fördenskull ut och gören alla folk till lärjungar, döpande dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn, lärande dem att hålla allt vad jag har befallt

detta faktum ligger föruteder. Och se, jag är med eder alla dagar intill tidens ände.» (Matt 28:18-20)

Den uppståndne och förhålligade Frälsaren har lovat vara med alla dagar intill tidens ände.

Vad händer då i dopet? Jesus som har befallt det, är också den som handlar. Det är ingenting magiskt och mystiskt med detta. Men när vi handlar, då står Gud bakom sitt Ord och löfte. Han bekänner sig till oss när vi böjer oss för honom och gör som han befallt.

I dopet ligger en oerhörd bön om nåd. Petrus uttrycker det så här: »Efter denna förebild bliven nu ock i frälsning genom vatten — nämli-

skola vandra i ett nytt väsende, i liv.» (Rom 6:3-5)

Kan du tänka dig något större än de löften som är knutna till denna handling? Det är alltså Gud som talar och beslutar, men han överlämnar åt oss att välja om vi vill lyda eller förakta hans rådslut. Väljer vi att lyda, visar det sig att Gud till vår lydnad knutit underbara löften.

Genom dopet till döden förenas vi med honom i död och uppståndelse. Och så mäktig är denna förening med Kristus, att Paulus i versen efter säger: »Ty om vi hava vuxit samman med honom genom en lika död, så skola vi ock vara sammanvuxna med honom genom

Därför döper vi

gen genom ett dop som icke betyder att man avtvår kroppslig orenhet, utan betyder att man anropar Gud om ett gott samvete — i kraft av Jesu Kristi uppståndelse». (1 Petr. 3:21)

Där ligger bönen. Ett rop till Gud om ett gott samvete i kraft av Jesu Kristi uppståndelse. Och vad som händer då är så mäktigt, att det blir en milstolpe. Det är därför inte speciellt underligt att dopet orsakat tvister och konflikter mellan människor.

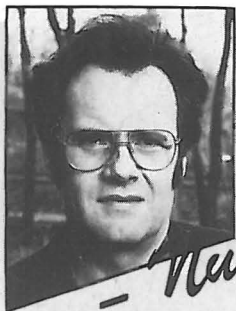
I Romarbrevet undervisar Paulus om dopet: »Veten I då icke att vi alla som hava blivit döpta till Kristus Jesus, vi hava blivit döpta till hans död? Och vi hava så, genom detta dop till döden, blivit begravna med honom, för att, såsom Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet, också vi

en lika uppståndelse.» (Rom 6:5)

Han talar om ett sammanväxande med Jesus Kristus, genom vilket vi får kraft, nåd och del i allt det underbara Jesus representerar.

I Kolosserbrevet läser vi: »I haven ju med honom blivit begravna i dopet; I haven ock i dopet blivit uppväckta med honom, genom tron på Guds kraft, hans som uppväckte honom från de döda. Ja, också eder som voren döda genom edra synder och genom edert köttets oomskenhet, också eder har han gjort levande med honom.» (Kol 2:12-13)

Det är Guds underbara kraft som verkar frälsning och befrielse, men också förening med Jesus Kristus. För den som låter döpa sig, är det en oerhörd beaktelse att så markera: Jag vill följa Jesus.

— Nu vet jag att Jesus kommer snart!

Jag har varit alkoholberoende i drygt 20 år. Inget våldsamst missbruk med omhändertagande eller rehabilitering, utan en av alla dessa som inte finns med i någon statistik eller något register. Under alla dessa år har jag alltid haft ett sug, aldrig tackat nej när jag bli-

vit bjuden eller kunnat gå förbi systemet utan att "titta in".

Detta förhållande påverkade hela min tillvaro. Livet var utan höjdpunkter, men det "kompenserades" av desto fler bottenapp.

Allhelgonahelgen -89 kom jag till Bällsta. Jag deltog i

Alexander Zartzev på besök i Sverige

Maranataförsamlingen i Stockholm hade nyligen besök av en broder som tillhör en av de kristna underjordiska grupperna i Sovjetunionen, med rötter i pingströrelsen; Alexander Zartzev.

Trots svårigheter med språket, upplevde vi en djup samhörighet med denne broder, som genomgått många prövningar och gjort stora uppoffringar för sin tro.

Då han som 19-åring för första gången fick en bibel i sin hand och slog upp den, var det första som drabbade den unge, ateistiskt fostrade ryssen, orden i Jesu bergspredikan: *»Saliga äro de fattiga i anden, ty dem hör himmelriket till»*. Det han läste där var så totalt i

kontrast med den kommunistiska ideologin som med brutalt våld kräver sin rätt, att han aldrig kunde frigöra sig från intrycket han fick av Jesu person och undervisning.

Detta ledde till Alexanders omvändelse, med allt vad det innebar av förvandlad livsstil, förföljelse och försakelse. Han har exempelvis suttit flera gånger på mentalsjukhus på grund av att han vägrat göra värnplikt.

Broder Hans Lindelöw som gjort flera besök i Ryssland, är den förmedlande länken i kontakten vi har med trossyskon där. Han presenterar här något av hur han upplevde att lära känna broder Alexander:

RASKOLNIKER; splittrare. kallades en stor skara människor i Ryssland på 1600- och 1700-talet som bröt med den officiella, ortodoxa kyrkan och Tsaren.

»Raskolnikerna höll provet under två århundraden av förföljelser med eld och svärd, samt otroliga mödor och svårigheter i det vardagliga livet, vilka de måste utstå för sin tro. Många av dem lyckades undkomma förföljarnas jakt i de vidsträckta ödemarkerna...

Oerhörda var de umbäranden och svårigheter raskolnikerna hade att utstå i dessa ödemarker. Utan pengar, bristfälligt klädda och ofullkomligt försedda med arbetsredskap, måste dessa flyktingar avtvinga en ytterst karg natur de allra nöd- torftigaste livsmedel under

ständig kamp mot arktiskt klimat och skogens vilda djur, oupphörligt i fara för att plötsligt överrumplas av tsarens soldater och polis. Under sådana omständigheter uppstod små nybyggen utefter Norra Ishavets kuststräcka ända upp till Uralbergens skogsbetäckta sluttningar. Men denna skara hjältemodiga flyktingar stannade inte där, utan gick över bergen och grundlade nybyggen långt in i Sibiriens ödemarker och på dess slätter. Andra åter fann en tillflyktsort i de ofantliga urskogarna i landets inre...

I samma mån som raskolnikernas nybyggen tillväxte i antal och omfång, organiserade de sig på grundvalen av folkets begrepp om frihet, jämlikhet och självsty-

re. Härigenom sattes de också bättre i stånd att skydda sig mot regeringen. Till dessa undgängömda nybyggen flyktade nu icke blott de för sin religiösa tro förföljda, utan även livegna, som inte längre kunde uthärda sina herrars ok; soldaten eller den värnpliktige, som ville undkomma krigstjänsten, samt gäldenärer och brottslingar...

(Citat ur *De religiösa rörelserna i Ryssland* av J Stadling, Bonniers förlag)

Alexander Zaitsev, 52 år och sexbarnsfar, hör till dem som på ett liknande vis provat sin kristna tro, nu, under 1900-talets militanta kommunisters förföljelse mot de kristna i Sovjetunionen.

En gång besökte jag Alexander i hans hem i Moskva, och han omfamnade mig glädjestrålade när jag läste för honom ur 1 Sam 22:1-2: *»Då begav sig David därifrån och flydde undan till Adullams grotta. Och när hans bröder och hela hans faders hus fingo höra detta, kommo de ditned till honom. Och till honom församlade sig alla slags män som voro i något trångmål, alla som ansattes av fordringsägare och alla missnöjda, och han blev deras hövding; vid pass fyra hundra man slöto sig så till honom.»*

Annars vill Alexander inte gärna kallas raskolnik, eftersom det skulle kunna förknippa honom med den ortodoxa tron, vilken han inte delar.

Hans L

möten under två dagar. Det var enastående. Aldrig någonsin har jag känt mig så upprymd och lugn på en och samma gång.

På tåget till Göteborg blev jag fruktansvärt irriterad på ett sällskap som satt och drack öl i vagnen. Vad jag inte reflekterade över då, var

att mitt eget sug var borta, och det har inte återkommit.

När jag kom hem, började jag läsa Bibeln, och fick klart för mig att vad jag hört i andra församlingar om Jesu tillkommelse var helt fel. De talar om Jesu tillkommelse som något som kommer att ske någon gång

långt in i framtiden. Vi vet inte när, men det blir i alla fall inte i vår tid, sägs det. Men nu vet jag att Jesus kommer snart!

Tänk, att nästan förlora evigheten för ett liv, som dessutom inte var roligt! Jag tackar Jesus för att Han öppnat mina ögon och mina

sinnen i tid, och att jag dessutom får möjligheten att försöka övertyga fler att vända om till Honom.

BIBEL SKOLAN

Beställ bibelstudiekassetter från bibelskolan

ARNE IMSEN:

AVSKILD FÖR TJÄNST

- ☐ sönd 22/10 kl 15.00
- ☐ månd 30/10 kl 11.00
- ☐ tisd 31/10 kl 19.30
- ☐ torsd 2/11 kl 11.00
- ☐ fred 3/11 kl 11.00
- ☐ lörd 4/11 kl 11.00

MISSIONEN

- ☐ lörd 4/11 kl 15.00

FOLKE JAKOBSSON:

ANDENS LIV

- ☐ tisd 24/10 kl 19.30
- ☐ torsd 26/10 kl 9.30
- ☐ torsd 26/10 kl 19.30

GUNNO ANDERSSON:

JUDAR, HEDNINGAR OCH GUDS FÖRSAML

- ☐ sönd 22/10 kl 11.00

EN BIBLISK

FÖRSAMLINGSORDNING

- ☐ sönd 5/10 kl 11.00

TAGE JOHANSSON:

UT MED EVANGELIUM

- ☐ onsd 25/10 kl 10.30
- ☐ fred 27/10 kl 19.30
- ☐ torsd 2/11 kl 9.30

KJELL HÄGERMAN:

HÖR ISRAEL

- ☐ tisd 31/10 kl 11.00

PER ARNE IMSEN:

DENNE JESUS SKALL KOMMA IGEN

- ☐ onsd 25/10 kl 11.00
- ☐ torsd 26/10 kl 11.00
- ☐ fred 27/10 kl 11.00

ANDEN OCH KÖTTET

- ☐ sönd 29/10 kl 11.00

MÄRTA STRÖMMARE:

PROFETENS KALLELSE

- ☐ tisd 31/10 kl 9.30
- ☐ onsd 1/11 kl 9.30

Pris: 30:-

Orderadress:

Studio MRM, Box 201 34,
161 02 BROMMA, Tel 08-733 97 83

Muhamm

Denna informativa och aktuella artikel publicerades sistlidna oktober i Norrbottens-Kuriren, och MR vill förmedla den vidare till läsekretsen.

Nyhetsflödet från Mellersta Östern tar oftast inte upp de historiska och profetiska aspekter som författaren här presenterar.

Av **MATS SUNDSTRÖM**

Muhammed kom enligt islams lära som den siste och mest betydelsefulla av profeterna. De idag muslimska länderna skulle ha tagit emot Jesus som sin frälsare. De skulle inte ha trott på Muhammed som började sprida sin lära drygt 600 år efter Jesus.

Muhammed föddes 570 e. Kr. i Mecka. Vid 40 års ålder började han få drömmar och visioner. Samtidigt började han predika i Mecka. Hans första anhängare var hans hustru, kusinen Ali och Abu Bekr, som kom att bli hans efterträdare. Muhammed dog 632 e. Kr.

Muhammed brukade besöka en grotta i berget Hira några kilometer utanför Mecka för att meditera. Där påstods det att ängeln Gabriel uppenbarade sig för honom. Muhammeds budskap var enkelt. Han predikade: Det finns ingen annan Gud än Allah (Islams namn på Gud).

Motståndet mot honom uppstod i Mecka så han blev tvungen att fly till Medina med sina anhängare år 622.

Den händelsen anses så

betydelsefull så att från det året börjar muslimernas tideräkning.

Islams snabba utbredning möjliggjordes genom att Muhammed använde krig, plundringar och förföljelser.

År 2 enligt muslimsk tideräkning överföll Muhammeds anhängare en fredlig karavan. Bytet delades senare i Mecka mellan hans anhängare. För att rättfärdiga sitt illdåd påstår Muhammed att han fått en uppenbarelse av Allah som försvarar hans handlande. Samma år började Muhammed med de första förföljelserna mot judarna, därför att judarna avvisade hans lära. De hade de fem Moseböckerna i Bibeln som de läste, studerade och hade som grund för sitt avståndstagande från Muhammed.

När Muhammed kom med sina uppenbarelsen och utläggningar som ofta var motsäggande, försvarade han sig med att varje försök till kritik var orimligt. Allah hade meddelat honom uppenbarelsen, därför var de ofelbara.

År 630 e. Kr. intog Muhammed Mecka med en här på 10.000 man. Det säkraste sättet att komma till paradiset är enligt Koranen att dö i strid för sin tro. Ingen Gud utom Allah och Muhammed är hans sändebud, lyder en av islams grundpelare.

Från att ha varit splittrade och nästan obemärkta har araberna och andra folk genom islam enats till världens mest fanatiska religion. Kristendomen hade förkunnats över 600 år innan Muhammed framträdde. Jesus sändes av himmelsk Gud. Den som förkastar sanningen får lögnprofeter som Muhammed.

Asiatiska och afrikanska länder som nu är muslimska fick sin egen profet, kom-

Med och hans religion

men av deras eget folk och sänd av satan, som de tror sig bekämpa. Det muslimer säger om andra är i verkligheten passande på dem själva.

Den i år avlidne Khomeini skriver i KaSHF AL-Abrar följande förkortade sammandrag: Det finns två sorters krig i islam. Det ena kallas Jihad (heligt krig) och innebär erövring av andra länder enligt ett visst mönster, det andra sortens krig förs i syfte att bevara muslimska länders oberoende och stöta bort utomstående.

När statsbildningen är klar är det obligatoriskt för alla vuxna män att delta i förberedelserna inför erövringen av andra länder, så att islams lagar sprids till varje land på jorden.

Islam vill regera för att sprida andliga värden och förbereda mänskligheten på rättfärdigt och gudomligt styre. Men de som studerar islams heliga krig kommer att förstå varför islam strävar efter att lägga världen under sig.

Alla länder som har erövrats av islam eller kommer

att erövrats, har undfått evig frälsning. Folk som inte känner till islam tror att islam är emot krig, men den föreställningen är helt felaktig. Islam säger: Döda alla otrogna på samma sätt som de vill döda oss.

Svärdet är nyckeln till himmelriket som bara står öppet för det heliga krigets soldater. Det finns hundratals citat från Koranen som uppmanar muslimer att "hylla kriget och gå ut i strid."

Denna draksådd fick en oskyldig ung flicka uppleva. Hon heter Munael-Saeed, och är 18 år och dotter till en butiksägare i Libanon. En kväll 1985 angreps hon av en grupp ungdomar som inte gillade hennes sätt att klä sig. Hon hade inte dolt sitt hår. Hon beskylldes för att förolämpa martyrernas blod. En av ungdomarna stänkte syra i hennes ansikte, medan de övriga skrek: "Allah är störst och Khomeini är vår ledare!" Hennes ansikte blev helt vanställt. Plastkirurgiska operationer i Frankrike har inte kunnat återställa hennes utseende.

— Mina angripare sade att jag inte tillhörde trons fäste, utan att jag var en agent från krigets fäste, förklarade Munael.

Islam indelar människan i trogna eller otrogna. Alla dessa illdåd kommer himmelens Gud en dag att sitta till doms över. Erövringskrig blev Islams sätt att sprida sitt budskap över världen. År 632 hade större delen av arabiska halvön övergått till islam. Syrien erövrades 635, Palestina 640, Iran 643. År 670 erövrades hela Nordafrika och Spanien 711. År 732 stoppades muslimerna i en av historiens mest avgörande drabbningar i Politiers, som är beläget i Frankrike. Dessa år var Islams guldålder.

Hundra år efter Muhammeds död, hade muslimska härar erövrat länder från Frankrike till Indien.

Varken förut eller senare har kristna länder stått under ett större hot mot sin existens. Västeuropas existens var hotat. I ett senare skede belägrades Wien (1529). Så sent som 1683 var åter Wien belägrat, då av turkarna som skulle tvinga på Österrike islam.

De fundamentalistiska

staterna och de större och mindre extrema fundamentalistiska grupperna; exempelvis de i Libanon, är för närvarande världens gissel. Muslimsk fundamentalism är nu det största hotet som finns mot fred på jorden. Många är de som önskat se en värld utan judar. De har utvisats från länder, förföljts, jagats som djur och försök har gjorts; inte bara en gång, att utrota dem från jordens yta.

Nu är de församlade till det land som de blev fördrivna från. Gud har församlat dem som han lovat. Läs i Bibeln 1 Mos 17:8, och Hes 36:24. Muslimerna strider mot Gud själv när de tänker fördriva judarna från Israel.

De muslimska länderna har sin kraft i sin lära. Skulle dessa fanatiker också förfoga över militära resurser som var starkare än omgivningens, skulle de genast starta ett krig mot Israel.

Min uppfattning om Mellanöstern är att Ryssland med sina 50 miljoner muslimer kommer att dras in i konflikten på arabvärldens sida mot Israel.

RÄDDA DE...

forts fr sid 3

drog sig försiktigt, och vågade inte vidare kalla honom som talare.

Alf bodde tillsammans med sin familj numera i Uddevalla, där han började annonsera fria möten. Han fastade och bad mycket för att få Guds ledning när det gällde sin tjänst i framtiden. En dag sa han till sin fru:

— Ska du se efter i brevlådan! Idag kommer något alldeles speciellt med posten, som kommer att betyda något helt nytt! Och hustrun kom tillbaka med första numret av tidningen Midnattsropet. Det var i november 1960...

Utanför lägret

Einar Olsson, som förestod den fria församlingen i Trollhättan, kallade Alf dit som hjälppastor. Och den unge, utkastade evangelisten funderade som vanligt inte länge, utan bröt snabbt upp, då han upplevde detta som Guds ledning och bönesvar i en svår situation.

Nu följde en underbar tid. Förutom mäktiga möten med väldiga manifestationer i Trollhättan, åkte man till Göteborg och ordnade möten. Där bildades så småningom Göteborgs fria församling.

Några gånger hade Alf kallats till Örebro fria församling, där Arne Imsen var föreståndare, och gemenskapen med den framrytande Maranataväckelsen fördjupades. Man hyrde stora bussar, packade in alla nyfrälsta, och åkte på sångaresor till Örebro.

I Trollhättan predikade man: "Gå ut till Honom, utanför lägret!" Människor upplevde frigörelse och förnyelse när de fick höra sanningen om pingströrelsens avfall, och motiverades att gå ut. Maranataropet om Jesu tillkommelse, gav ytterligare skjuts och hänförelse till väckelsen. Men maranatonen skapade också konflikt, och Alf, som blivit föreståndare för den fria församlingen i Trollhättan, sade upp sig till nyåret -63. Han kallades till Örebro att förestå församlingen där, då

Arne Imsen skulle flytta till Stockholm.

Efter tolvslaget under den sista nyårsvakan i Trollhättan, slog Alf ut med armarna och ropade impulsivt: "Nu går jag ut i Maranata!" Ett fyrtiotal vänner lämnade i och med detta den mera etablerade församlingen, och bildade Maranataförsamlingen i Trollhättan. Alf däremot, flyttade med sin familj till Örebro.

— Visst var tiden i Uddevalla och Trollhättan underbar, med väckelse, många frälsta och kraftiga manifestationer. Men tiden i Örebro, från 1963 och några år framåt, är den rikaste och fullödigaste tid jag haft i tjänst för Gud. Det var en gemenskap och en homogenitet i församlingslivet som jag aldrig mött i något sammanhang tidigare! Så betecknar Alf sitt inträde i Maranata. Han berättar vidare om alla välbesökta utpostmöten runt om Närke-metropolen. Det var en tid med många och stora väckelsemöten över hela landet. Tiotusentals människor var i rörelse i Maranata. Mycket religiöst motstånd mötte.

— Det gällde dock att ha seger i andevärlden. Man måste leva i strid för att budskapet ska bevaras rent och få genomslagskraft. Segern mäter vi ju främst i genomslagskraften vi har i bönen. Profeten Daniel fick vändas i bön under tre veckors tid innan han fick svar, fastän hans bön var hörd redan första dagen. Det var en strid i andevärlden som måste utkämpas innan budbäraren nådde fram till honom. Likadant är det för Guds folk idag. I församlingen ser vi resultaten av de strider vi utkämpar i bönekammaren.

Bön och fasta

Det är angeläget för Alf att få påminna om denna verklighet. Förträta Herrens tjänst med fasta och bön, har alltid haft stor plats i Alfs liv.

— Denna apokalyptiska, utomvärldsliga uppenbarelse Daniel hade, är ju synnerligen aktuell och lärorik för vår tid, uttrycker Alf med sitt ovanligt rika och nyansera-

de ordförråd, för att ge eftertryck åt det han vill betona.

Posten som församlingsföreståndare i Örebro lämnade han 1965. Han upplevde som sin främsta kallelse att vara evangelist och delta i möten på många platser.

Alf Peterson har en profetisk utrustning som få, och har också fått be till Gud med många sjuka.

Helbrägdagörelser

En gång uppenbarade Gud för honom att i mötet satt en man som hade dubbla diskbrock, och svåra psykiska problem. Sex olika läkare var engagerade för hans vård. Alf bad till Gud för honom. Mannen blev momentant helbrägdagjord, och gick omedelbart och sa upp sin sjukpension!

Tre dagar senare, började han jobba som grovarbetare i Göteborgs frihamn. Naturligtvis blev många människor gripna och överbevisa-

stannade vid bilen, lade händerna på henne och bad. De närvarande såg hur såren krympte och omedelbart försvann under bönen!

— Det blev bara liksom en fin söm kvar, skildrar Alf. Detta exempel tillsammans med det andra återgivna, är bara ett par av enormt många gudsingripanden till helbrägdagörelse, befrielse och frälsning som han varit med om.

Alf har ständigt återvänt till den mycket smala och ensamma vägen *fasta och bön*. Det är genom bön och fasta han fått kraft till tjänst i intensivt själavinnande, med allt vad det innebär.

Alf har haft principen att om han bad till Gud med en människa som levat ett hårt liv under svåra laster, så följde han honom hem, och försökte hjälpa honom till rätta i det nya livet med Jesus Kristus.

Han bad till Gud med brottslingar som blev totalt

— Jag vill påstå att Petrus efter den himmelska synen blev omstrukturerad i sitt inre, faktiskt...

de när sådant skedde, och kom till mötena och lämnade sig åt Gud.

En annan gång kom han efter ett möte att gå förbi en parkerad bil där det satt ett par syskon. "Kom och be till Gud för mina bensår, Alf!" ropade systemen. Bensåren var stora och blödande, men Alf betänkte sig inte, utan

förvandlade, och dessa blev till vittnesbörd, så att myndigheterna hade stort förtroende för församlingen. Alf var personligen övervakare för några av dem som kom från den undre världen.

År 1974 blev Alf av Maranataförsamlingen i Söderåkra som stödde *Faith Home of Kenya* tillfrågad om han

kunde åka ned en månad till Nairobi. Man behövde hjälp medan en missionär var hemma i Sverige. Som vanligt ödade Alf inte tid på långa funderingar. Han gav sig iväg.

Månaden blev till sex månader innan han återvände till Sverige, många erfarenheter rikare.

Han hjälpte bland annat till med att bygga en kyrka: Hämtade vatten i en uttorkad flod, och gjorde murbruk av lera. Dessutom bedrev man slumverksamhet i två stora församlingar i Nairobi, och hade utpostmöten i närheten av gränsen mot Uganda.

— Hur vore det att tänka i följande bänor: Eftersom vi är på väg mot Jesu tillkommelse, skulle man kunna tänka sig att gudsuppenbarelsen ökar i styrka. Det skulle väl inte vara helt omöjligt?

— Jag var med och körde socker, majs och korn ut i bushen till de behövande. Människorna var fattiga, men mycket öppna för evangelium, kommer Alf ihåg från den arbetsamma, men lärorika tiden i Östafrika.

Många möten, många nyfrälsta att ta sig an, kamp och strid, uppbrott — allt slet på krafterna och familjelivet. Det kom perioder då allt gick fel. Och slutligen ledde det till skilsmässa. Med de fyra barnen och fem barnbarn har han dock behållit familjebanden.

— Jag har haft några års vildmarksvandring med bara några tillfälliga ljuspunkter.

Men det märkliga är, att jag aldrig, inte ens när jag upplevt mig vara i helvetets fars-tu', har kunnat låta bli att vittna om Jesus! Och den enormt starka upplevelse jag hade av Jesus och den helige Ande i min ungdom, har uppehållit mig trots allt. Det har varit otänkbart att helt lämna Gud och tjänsten för honom.

Alf skildrar de plågsamma minnena. Han tittar ut i rummet med frånvarande, tårfull blick, och tystnar en stund. Och svarar på ytterligare en plågsam fråga:

— Om det varit värt priset att leva för kallelsen? Ja, när man räknar allt sam-

mantaget, visst är det värt priset...

Upprättad

Efter flera år, då Alf sysslat med musikinstrument, skogsarbete, bygge av vattenrutschkanor — en massa saker, medan han endast sporadiskt fungerat som Herrens vittne, beslutade han sig för att på allvar söka Guds ansikte för att om möjligt komma in i tjänst som förr.

— Det var 1985. Jag åkte upp till Norrland, och bodde hela året däruppe. Fastade och bad. Efterhand upplevde jag och uttryckte en dag

för broder Folke Nilsson där uppe: Antingen kommer jag att fasta ihjäl mig för Guds församling, eller så får jag vara med och rädda bruden!

Alf hade då fattat beslutet att åter söka gemenskap med maranatasyskonen som han under sin tid av personliga svårigheter allt mer kommit bort ifrån.

— När jag sommaren 1989 kom till Latorpskonferensen och hörde Arne Im-sen predika om att JESUS KOMMER, upplevde jag att här fanns möjlighet återvända till gemenskapen omkring denna stora, angelägna sanning. Och jag kände upprättelse i återföreningen med maranatasyskonen.

Sedan han kom till Maranatafolkets sommarkonferens i Latorp sistlidna sommar, har Alf Peterson varit flitigt engagerad i möten och konferenser. Under hösten hittade han en tillflyktsort hos maranatakommuniteten på Humlegården.

Ingenting meningslöst

Bruden måste göra sig redo. Jag vill vara med och rädda henne. Församlingen kommer säkert till den ställningen att man allt mer måste flytta samman och bo i kom-muniteter för att överleva. Vi får kanske räkna med martyrium i framtiden.

— Jag har på avstånd följt det kämpande maranatafolket den här tiden. Polisbrutaliteten, kampen mot barnomhändertaganden, rättegångar — ingenting har varit meningslöst. Man tänker ju på barnbarnen...

— Människor är så bundna av "kompisskap" i vår tid. Man kan inte komma på möte eller fatta avgörande beslut att tjäna Gud, därför att man ska följa en kompis någonstans, eller familjen har någon tilldragelse som kräver engagemang.

— Riktlinjerna försvinner. Total upplösning när det gäller moral och kultur i församlingar och samhälle. Politiskt sysslar vi nu med EG. Man väntar på en gyllene tidsålder. 90-talets stora morot är *materialismen*.

Kan något vara viktigare?

Alf tystnar, och suckar litet över en lurad och berusad mänsklighet. Så tar han

sats igen; inspirationen och övertygelsen är inte att, ta miste på:

— Att istället få presentera en levande, vaken och kämpande Guds församling, och själv få vara aktiv; att få dela allt i en sann församlingsgemenskap — kan något vara viktigare?

— Det finns inget alternativ. Det spelar ingen roll hur tillvaron eskatologiskt ser ut innan Jesus kommer, och hur mörkt och omöjligt allt kan verka. Det finns ingenting större än att arbeta för brudens förlossning.

Jesus kommer!

Somliga säger att Maranata är ute. Jag menar att det finns ingenting aktuellare nu än ropet att JESUS KOMMER!

— I denna religiösa och politiska förvirring, spelar allt samman mot ett klimax. Vi märker ju katolska kyrkans karisma: "Varför förundrar du dig?" sa ängeln till Johannes som storligen förundrade sig när han såg skökan. Och när ängeln sedan sa: "Kom hit, så skall jag visa dig bruden, Lam-mets hustru!" — då förbleknade skökans prakt!

Det kommer något av profetisk hänryckning över den Herrens budbärare, som märkt av livets strider, personliga nederlag och kriser, nu upplevt upprättelse och återförening med syskon som han trots allt aldrig kunnat underlåta att identifiera sig med.

— Nu gäller det inte i första hand utåtriktad själavinnande, som förr. Utan att göra sig redo för uppbrott. Från några håll i vårt land ska det väl ändå ljuda att JESUS KOMMER! I denna sena tid får man inte somna in. Vi måste söka upp människor i de sovande församlingarna, och varna dem. Det måste ju gå att rädda några.

Det ser mörkt ut i världen. Men Han lever, han som kom — och kommer.

— Jag känner och hör i min ande ropen från dem som stapplar mot avrättningsplatsen. "Rädda de döende, lyft dem som sjunka".

Min bön är att få vara med och rädda några av dessa stackare innan Jesus kommer.

SORG EFTER GUDS SINNE

forts fr sid 7

förneka korset genom att ignorera dess realiteter och presentera en härlighet som saknar korsets kännetecken. Ändå vet vi att det mesta vi tillgodogör oss är stämpel av helt andra krafter än korsets.

Det är angeläget att vi kommer tillbaka till ursprunget; till ödmjukheten. Om vårt liv sedan inte blir så märkvärdigt och pompöst; om vi inte vinner så mycket uppmärksamhet, om vi inte blir applåderade ens av den religiösa massan. Det som är viktigt, är att vi har *äktheten*. Tjugofyra karats beprövat tro! Vad vi brottas med hela tiden, är skalet som omger vår personlighet. Det hindrar vanligtvis Gud att använda oss.

Då en människa möter Gud, reduceras hon till sanna och rätta proportioner. Hon blir tillintetgjord och förkrossad, så att hon slutar prata. Vilken seger! Tänk om Gud kunde få grepp om alla dessa religiösa pratmakare och gycklare — alla religiösa mångsysslare! Om Gud finge grepp om oss, så att det blev klart för var och en att vad han måste få fram i vår personlighet är förmåga till medlidande. Detta kommer aldrig att ske utan att vi upplever bedrövelse. Vi måste få tillbaka förmågan att sörja djupt, smärtsamt och länge.

I Matt 9 läser vi från vers 35: »Och Jesus gick omkring i alla städer och byar och undervisade i deras synagogor och predikade evangelium om riket och bota-
de alla slags sjukdomar och allt slags skräpighet. Och när han såg folkskarorna, ömkade han sig över dem, eftersom de voro så illa medfarna och uppgivna, "lika får som icke hava någon herde".
Därför sade han till sina lärjungar: "Skörden är mycken, men arbetarna äro få. Bedjen fördenskull skördens Herre att han sänder ut arbetare till sin skörd".»

Har du förmåga att uppleva de oerhörda djup som finns i dessa ord? När du kommer till ett sjukhus för att undersökas av en läkare, tittar han på dig, testar och

försöker fastställa ditt allmäntillstånd och ställer en diagnos. Sedan kommer han med sina recept och talar om vad som måste göras. Läkaren kan naturligtvis inte låta den enskilde patientens nöd gå in över sig. Han måste vara helt oberörd och kall inför patientens situation. Han ser med objektiva ögon och använder sig av sin kunskap för att fastställa diagnosen. Om han lät patientens nöd gå in över sig skulle han själv gå under.

Jesus gör precis tvärt om. Han står inte och betraktar patienten med vetenskapliga ögon, analyserar och ställer diagnos och rekommenderar åtgärder. Han låter människans lidande gå in över sig. Den nödställdes nöd blir hans nöd. Han markerar inte distans, utan gör det till sitt lidande. Vem mäktar med sådant? Inte den som har kunskaper i religiösa frågor, den som lärt sig teologi, gått på självinnarekurser och varit med på seminarier. Inte den som har tekniska, psykologiska och intellektuella förutsättningar.

Alla har naturligtvis resurser de kan använda för att hjälpa människor. Men hur väl man än vill, och hur ärlig man än är, när man inte fram. Det finns något som hindrar läkedomprocessen och förändringen. Vi kommer aldrig att få medlidande om vi inte blir delaktiggjorda av Jesu eget liv.

Vad såg Jesus, som ingen annan upptäckte? En skriftlärare skulle ha beskrivit sin samtid och de förhållanden som rådde på ett helt annat sätt. En farisé hade säkert haft synpunkter om människor och omständigheter som varit helt annorlunda. Åter en politiker, hade gett en annan bild. Vi är oerhört benägna att förföras och förledas. Vi ser och bedömer på ett ytligt sätt. Men ingen bedrog Jesus. Han såg verkligheten. Han kunde också uttala den utan att försöka mästra eller ge uttryck för någon besser-wissermentalitet, därför skarornas nöd var hans nöd. Han delade nöden, och därför nådde han människor. Det var inte genom tuffhet, briljans och formuleringskonst eller annan överlägsenhet han nådde fram till människorna, utan genom sitt *medlidande*. Jesus ömkade sig över människorna. Den tonen saknar jag i modern kristen förkun-

nelse. I sång och vittnesbörd. Var finns medömkan?

Analytisk förmåga att diagnosticera är värdefull. Men medömkan får man endast genom att möta Jesus i förkrosselse, och delaktiggöras av hans bedrövelse. Vi behöver inte hoppare, handklappare och fröjdare i vår tid. Vi behöver människor som kan låta nöden gå in över sig.

Tänk om vi slapp alla dessa reflekterande, analytiska, skickliga och moderna religiösa kvacksalvare som hela tiden anpassar sig till det massan eventuellt kan vilja ha! De exploaterar skarornas nöd, och gör den till ett medel för vinning. Vi behöver människor som kan sörja, gråta, lida — människor med medömkan. Den egenskapen får man inte på bibelskolor eller universitet. Den får man i ensamheten tillsammans med Jesus.

Vi lever i en värld där allt talar ett och samma språk om vår fåfänglighet och om en förestående katastrof. Vi är tränade att leva med hotet genom allt vi hört och lyckats förtränga, under det att den nya plastmänniskan växer fram; hon som i mycket stor utsträckning förlorat sin andliga och evangeliska substans. Vi har blivit riktiga kamelionter.

Det mest angelägna på våra gudstjänster är inte våldsamma effekter så att människor dräsar i golvet, men att Ordet får sjunka ned i hjärtat och bära frukt. Det kan tyckas meningslöst att predika, för allt i tiden ligger emot denna strävan, och vi själva är också emot. Men så länge Jesus är här och hans Ande verkar med Ordet, så finns det hopp om att uppleva Kristuslikhet växa fram i våra liv. Men då måste grundförutsättningen finnas: *Förkrossade och ödmjuka hjärtan*. Där kan Kristus bli synliggjord. Där finns ett utgångsläge för Gud att börja. Och resultatet av Andens verk kommer genom Guds Ord. Jesus, som ber för oss, har gett oss den helige Ande som förstär varje behov och hjärtats suckan. Han ska ge det bönesvar som är viktigt och nödvändigt för att Guds namn ska kunna förhärligas i våra liv.

Saxat ur MR-ledare 1968 av Arne Imsen

AMERIKAFEBER har i snart sagt alla tider gjort människor förryckta. Predikantskrået har också haft sina makabra känningar av denna

avtrubbande yrsel. Tjusade av det stora landets enorma möjligheter tycks de stäckars offren fullständigt förlora alla *normala* hämningar

och all *nödvändig* självkritik. Vägen till omdöme och sunt förnuft blockeras av lyckodrämmor. Vederhäftig information och sakliga argument får inte minsta chans att korrigera beslut och handlingar, och konsekvenserna blir naturligtvis därefter.

DET SISTA EXEMPLET på detta dumdryga storhetsvansinne är den totala respektlösheten för den onda andevärldens furste några *efterhärmar* experimenterar med i sina möten. Det är inte nog med att dessa själv-

medvetna herrar driver ett farligt spel med okunniga och oerfarna människor som objekt för sin svartkonst. De upphöjer sig dessutom till Guds likar och uttalar smädande domar icke ens himmelens främsta väldigheter vågar avkunna. Guds ärkefiende satan låter sig förvisso inte fångas in genom magiska besvärjelser eller predikantknep! *Det Gud inte gjort under mänsklighetens mångtusenåriga lidandeshistoria, inbillar sig tydligen dessa förvända predikanter, att de med bröstto-*

Vad väntar 1990 och framåt?

21

21A 21B

22

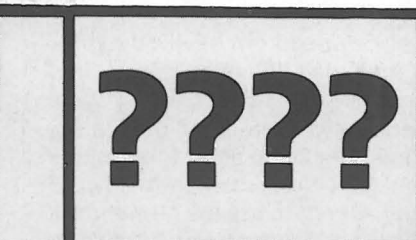
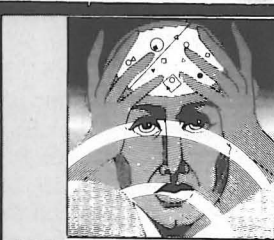
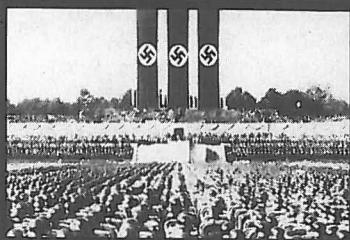
22A 22B

23

23A 23B

24

24A 24B

Det finns anledning att inte ha alltför stora förhoppningar på att 1990 blir något fredens decennium. Än om både nazismens och kommunismens glanstid tycks vara förbi, finns destruktiva och

dödsbringande läror och krafter, fast i andra förklädnader. Allt tyder på en accelererande kamp mellan goda och onda krafter under detta decennium.

■ ■ ■ Vi har gått in i ett nytt år och ett nytt årtionde. Mycket har hänt under 1989. Flera östländer har kastat av sig kommunisteket och rivningen av muren mellan Öst- och Västtyskland har påbörjats. Andra världskriget började år 1939. Mellan detta år och 1989 ligger 50 år av ofattbart lidande för miljoner människor.

Visar händelserna i öst på att ett fredens decennium 1990 har påbörjats? Det finns anledning att inte ha för stora förhoppningar. Hitlers arméer tågade in i grannländerna bara några veckor efter mötet med Englands premiärminister, Chamberlain. Denna Chamberlain som blåögt deklarerade att *fred i vår tid* säkrats.

Ockultism

Ja men, det är väl annorlunda nu när både nazismen och kommunismens glansår tycks vara förbi, säger du

kanske. Återigen — var inte för säker — de destruktiva och dödsbringande läror och krafterna finns lika aktiva fortfarande, fast i andra förklädnader!

Både Hitlers och Marx skrifter visar tidiga varianter av den ockultism som idag öppet exponeras av New Age-rörelsen. Hitler var ett medium som umgicks med klärvoajanter och astrologer och var ytterligt fascinerad av den germanska ande- och gudavärlden. Liksom New Age-rörelsen ville Hitler frambringa en ny tidsålder, det "tusenåriga riket".

De som hört Hitler vittnar samfällt om att han hade en makt över sinnena av demonisk karaktär. Hans "tupp-kam" växte med framgångarna i början — segevist stampade han med högerfoten i marken. Men tack och lov, även Hitler blev ett bevis för att ondskan, Djävulen, inte har den slutgiltiga makten. När andra världskrigets

ondska blivit "fullmogen" satte Gud stopp för den!

Liksom "—Deutschland über Alles" går nu New Age-rörelsen och dess ockulta medlöpare, TM, teosofin/Waldorf med flera, skenbart segrande fram bland ledare, företagare och vanligt folk. New Ages nätverk finns redan över hela jorden.

Lögnprofeter

Dess tredje president, engelskan Alice Bailey, påstod sig medialt ha erhållit "planen" för New Age, nämligen inrättandet av en ny världsordning, en världsregering, en ny världsreligion och "upplösningen och/eller förintandet av enskilda nationalstater i fredens intresse". Jämför med Sovjets tidigare tal om annektering av grannstater i "fredens intresse".

New Age-idéerna speglas inte minst bland de unga i

Anders Lindgren

den så kallade "fantasi"-vågen, med filmer, video, serier, leksaker och sällskapsspel. De mest säljande filmerna i denna genre är "Stjärnornas krig" och "E.T." som åtföljts av en flod av litteratur i ämnet. I fråga om musiken gav redan Alice Bailey anvisningar för hur "musikterapi för den nya tidsåldern" ser ut. Dagens efterföljare har vi exempelvis sett i 1:a TV-kanalens "Toppstationen" (Claes af Geijerstam) och hos de sataniska hårdocks-företrädarna.

Allt tyder alltså på en accelererad kamp mellan det goda och det onda under det kommande 90-talet. "Allt står väl till" sade lögnprofeterna redan på Jeremia tid (Jeremia 6:14). De är inte färre och de är inte mindre lögnaktiga idag! ■

ner skall fixa över en kväll i väckelsetältet.

Dårskap multiplicerad med högmod i kvadrat!

DET ÄR ETT GLÄDJANDE halsotecken, att den lilla trängda maranataflocken i vårt land genomskådade spektaklet ännu medan det bar oskuldens och aningslöshetens prägel och orkade ta upp kampen mot dessa "kraftkarlar". Fronten mot sådana villfarande tendenser växer sig, Gud vare lov, allt starkare för varje dag, även om det är smärtsamt se att en och annan helt

oskyldig broder och syster fortfarande svepes in i detta spiritistiska mörker.

RESPEKTLÖSHETEN för andevärlden manifesterar sig också i relationerna till den lokala församlingen. Församlingsvård tycks vara en helt okänd företeelse för beräknande gapåare.

MATERIELLT VÄLSTÅND och fysiskt välbefinnande är hörnpelare i en ytlig "trosförkunnelse", som under senare år burits ut över hela världen.

Helbrägdagörelsen har av lätt förklarliga skäl fått

orimligt stort utrymme i denna religiöst förklädda kroppskultur.

Möte efter möte masar dess budbärare fram sina åhörare till handpåläggning och "förbön" genom att utlova fysiska manifestationer och mirakler. Här om någonstans ser den andligt vakne problemen i sina rätta dimensioner. Predikanter, som åter och åter utmanar ondskans fruktansvärda krafter, driver ut sjukdomar och jagar demoner på flykten i sina möten, klarar icke konfrontationen med var-

dagslivets små irritationsmoment utan att tappa fattning och besinning. För att orka bära motgångar, också alla andra människor brottas med — litet tandvärk eller annan fysisk smärta — måste de ha hjälp av kemiska preparat de gormar mot i sin "förkunnelse". Ja, en del har det så illa ställt att de måste ha smärtlindrande eller stimulerande preparat och gifter för att kunna genomföra sina "helbrägdagörelsemöten". Är sådana skrymtare värda att tas på allvar?

MASSAKERN...

forts från sidan 5

skydd för ofödda barn.

Nu har de dessutom blivit objekt för ett lukrativt och lönsamt geschäft. I USA är abort en storindustri. I varje amerikansk storstad fyller de otaliga abortklinikerna 20-30 sidor i telefonkatalogens gula sidor. Läkaren Edward Campbell Allred, med sina 13 abortklinik i Californien, är en stor annonsör. Han använder, enligt tidningen Credo, 100 000 dollar årligen för annonser typ: "Californiens råd för graviditet", "Instituttet för födelsekontroll" etc. Dessutom är han huvudannonsör på en radiostation som spelar rock för tonåringar. 12 miljoner dollar, uppger han sig tjäna varje år.

Fostren säljs efter aborterna till kosmetikaindustrin eller uppköpare som bedriver laboratorieexperiment i stor omfattning. Det är viktigt för denna industri att abortmotståndarna besegras. Därför stöder de kraftfullt de organisationer som är för fri abort: Miljarder dollar står på spel.

Vi står vid avgrundens brant. Moder Teresa säger angående aborterna i västerlandet: "Om en moder kan döda sitt eget barn, vad återstår då innan västerlandet går under."

En fruktansvärd dom vilar över nationerna som har öppnat för, och påskyndar denna utveckling genom sin lagstiftning. Miljoner barns blod som ald-

rig fick födas ropar, som Abels blod ropar.

I detta sammanhang bör emellertid poängteras att det finns kvinnor som blivit offer för den intensiva propagandan och som upplever fruktansvärda kval för det som har skett. Det går inte att ändra på det som ligger bakom. Det finns dock möjlighet till befrielse och förlåtelse när vi bekänner vår synd inför honom. Paulus, som hade farit fram som en mördare av de kristna, fick uppleva frälsning och upprättelse. Och även för dig, vill jag säga, gäller Jesu renande befriande blod.

Men kristenheten har naturligtvis ett stort ansvar för denna utveckling. Dess passivitet och "undersåttliga beskäftighet" är helt förbryllande. Hur har hela den svenska frikyrkorörelsen kunnat alliera sig i samförstånd med en stat som representerar en, för en kristen, så väsensfrämmande och vidrig människosyn? "Då staten själv har övergett sitt ansvar inför en högre makt än sin egen, har den också förverkat sin rätt att kräva lydnad i de frågor som direkt strider mot Guds ord och väsen. Det är då den kristnes *PLIKT* att själv möta dess krav och tvång med sitt eget motstånd". (Per Staffan Johansson i Tid för motstånd.)

Var finns den kristna motståndsrörelsen i Sverige idag? Var står stridslinjen mellan Guds rike och världen?

Mellan församlingen och staten? Är församlingarna männe mutade till tystnad? En kristenhet som skulle vara "ljus i mörkret" och "salt i förruttnelsen" har allierat sig i parförhållande med den världsliga staten. Denna otrohet kallas i bibeln för skökosynd. I Uppenbarelseboken 18 beskrivs avfallet, där Kristi brud har blivit en babylo-nisk sköka, med dessa ord: "Fallet, fallet är det stora Babylon, det har blivit en boning för onda andar, ett tillhåll för alla slags orena andar och ett tillhåll för alla slags orena och vederstyggliga fåglar."

"Dragen ut ifrån henne, I mitt folk, så att I icke gören eder delaktiga i hennes synder och fån eder del av hennes plågor."

Låtom oss alltså gå ut till honom, 'utanför lägret' och bära hans smälek." (Hebr 13:13) Det är brottsligt för en kristen att tåga i passivitet och samförstånd med denna ständigt pågående likvidering av människoliv. Idag dödas 100 ofödda barn i Sverige. Imorgon ytterligare 100. Och nästa dag igen osv. Svenska protestanter efterlyses! Varför säger alla profeter att allt står väl till, ingen fara är på färde? Var finns Guds profeter som ropar så det skär igenom, med sitt för samtiden så impopulära och fruktansvärda budskap? Herre, väck oss du! Maranata — Jesus kommer snart!

Aktuella BIBELSTUDIEKASSETTER

med PER ARNE IMSEN

Pris 30:-

Tjänsterna
i
församlingen

Bibelstudium av
PER ARNE IMSEN

Ps.
133

Predikan av
PER ARNE IMSEN

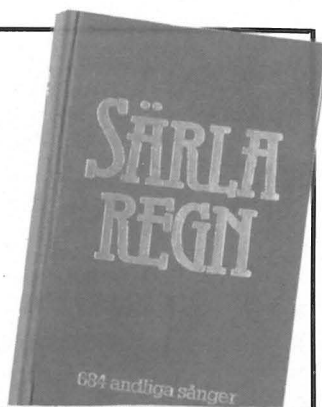
- 684 väckelsesånger
- rekommenderad tonart

Elegant och vacker inbindning i mellanblå korallklot med silvertryck på framsida och rygg. Mycket slitålig.

INBUNDEN i fint korallklotband

— Den största väckelsekristna sångsamlingen i Sverige —

Pris 110:-

NY KASSETT!

Sånger och vittnesbörd, av bibelskolans elever.
Appell av ALF PETERSSON och MÄRTA STRÖMMARE.

30:-

VÄCKELSEMÖTE i NÄRRADION

Orderadress: Studio MRM, Box 201 34, 161 02 Bromma, Tel 08-733 97 83

Tema:

Församlingen i fokus

Referat:
**BIRGITTA
JOHANSSON**

Så var vi då samlade på Bällsta Missionscenter igen. Vi kom från olika platser i landet för att delta i den konferens som hade "Församlingen i fokus" som tema. Vad säger bibeln om administration, ekonomi, förvaltning och ledarskap? Intressanta frågor i en tid då stiftelser av olika slag växer upp överallt och bibelns auktoritet ifrågasätts. Bröderna hade verkligen läst på. Bibeln ger klara anvisningar och exempel på hur församlingen som en kropp med olika lemmar skall fungera varandra till tjänst.

Per Arne Imsen undervisar de utifrån Ef 4:11-16 och 1 Kor 12 om de olika tjänsterna i församlingen. Om apostelns uppgift att grundlägga och bygga upp församlingar och ange riktlinjer i överensstämmelse med Guds ord. Om herdar och lärare, föreståndare, som finns på plats i församlingen för att undervisa och vårda sig om hjorden. Herden med sin speciella uppgift, sin kärlek och omtanke, som ser hur fåren mår och som kan leda med känslig hand.

Och om evangelister och profeter som finns där för att vara apostlarna och herdarna behjälpliga för att på alla sätt uppbygga kristi kropp, lemmar varandra till tjänst.

Församlingen är Guds egendom och vi är förvaltare av den. Inför Gud skall vi göra räkenskap en dag.

Kjell Hägerman talade om församlingen som Guds hemlighet i tiden. Det inre fördolda i Kristus som aldrig kan utforskas eller förstås av den som aldrig mött Kristus eller upplevt att bli född på nytt. Gud verkar genom sin församling, denna levan-

de organism som hämtar sin näring och tillväxt i Kristus, som också är denna sin kropps frälsare. Församlingen är Guds instrument i tiden.

Arne Imsen tog upp frågor om församlingens administration och förvaltning. Svåra frågor där redovisning och öppenhet är ett måste.

Det är svårt att på några få rader få med ens det väsentligaste. Som väl är finns allt inspelat på kassett som du kan köpa och själv lyssna till de här så angelägna frågorna.

Arne Imsen talade också med stor inspiration och smörjelse om bönens nödvändighet. Om bönekammarrens fördolda liv i Kristus. Denna absolut nödvändiga

bönegemenskap för inhämtande av kraft att bära vardagens möda. Kraft att bli en segervinnare i hemmet, på arbetsplatsen, i skolan. En daglig kontakt för att växa till och få del av himmelrikets hemligheter.

Ja, det var många av oss som upplevde att detta är en nödvändighet. Om vi överhuvudtaget skall kunna gå ut enligt Jesu missionsbefallning i Matteus 28 så måste vi först ha varit inne i kammarerna och blivit beklädda med kraft.

Med all denna bibliska undervisning så förstår ni att kvällarnas väckelsemöten blev speciella. Unga och äldre gav sina personliga vittnesbörd om vad Gud gjort och gör i deras liv.

Alf Pettersson frambar flera kvällar sitt budskap med inspiration och profe-

tisk träffsäkerhet. Och behoven avslöjades och fyllides. Många blev förnyade och flera som under många år vandrat på andra vägar fann dörren till fårhuset och gick in genom den och den gode herden fanns där för att förbinda sårerna och ge ny livskraft. Undra sen på att lovsången och bönejublet nästan fick taket i den gamla gymnastiksalen att lyfta.

En helt nyfrälst broder hade också beslutat sig för att lyda Jesus och låta döpa sig. Så skedde också på söndagskvällen. Gud vare tack för hans stora nåd.

Syskon, tiden är långt framskriden, Gud vill lära oss att förstå den. Kanske är vi framme vid den tid då han på ett särskilt sätt vill kalla på dem som en gång levat i en levande gemenskap med honom. I Hes 34: 11-12 står det så här: "Ty så säger Herren, Herren: Se, jag skall själv taga mig an mina får och leta dem tillsammans. Likasom en herde letar tillsammans sin hjord, när hans får äro förströdda omkring honom, så skall och jag leta tillsammans mina får och rädda dem från alla de orter, till vilka de förskingrades på en dag av moln och töcken."

Jag vet att detta är en profetia till Israels herdar, men jag tror att Gud på nytt vill visa oss att han har sänt 'Den gode Herden' för att som det står i vers 16 "Det förlorade skall jag uppsöka, det fördrivna skall jag föra tillbaka, det sargade skall jag förbinda, och det svaga skall jag stärka."

Gud vill göra det nu, men han behöver redskap. Låt oss ställa våra lemmar i hans tjänst för att få vara redskap i detta arbete. Det är genom dig och mig han kan utföra sitt ord. Och snart kallas vi hem. Skall vi då ha någon med oss som vi vunnit för Gud.

EGO-TRIPPARNAS...

forts fr sid 11

målningar av barnmisshandel.

Under hela decenniet har många svenska familjer genomgått ett oförtjänt lidande då de i psykiskt påfrestande förhör och långa utredningar varit utsatta för myndighetsmissbruk i många pressande månader. I slutänden har mer än hälften av anmälningarna avskrivits som fullständigt grundlösa. Då har kanske familjen redan dukat under för denna press, inte bara från myndigheterna utan också från undrande och misstänksamma vänner och grannar. "Ingen rök utan eld" brukar man ju säga.

Övergrepp

Dessa övergrepp mot familjen som möjliggörs genom den nya socialdemokratiska lagstiftningen har varit en följetong under hela 80-talet. Nya lagar och lagförslag har lagts fram och röstats igenom kontinuerligt för att beskära föräldrarnas rätt och ge staten större makt och mera kontrollmöjligheter.

För ett år sedan framfördes ett lagförslag som kallas "sekretesskydd för barn mot vårdnadshavare". Det innebär att om ett barn samtalar med skolkuratorn, skolsystemen, socialsekreterare eller polis, så kan allt upptecknat från sådana samtal få en hemligstämpel som det är omöjligt för föräldrarna att bryta.

Kammarrättsassessor Åsa Sydén på justitiedepartementet som har ringa förtroende för föräldrarna, har desto större tilltro till myndighetspersoner. Hon säger: "De berörda myndighetspersonerna är så erfarna att de kan avgöra om ett barn talar sanning eller diktar upp ofördelaktiga saker om t ex föräldrarna. Därför är det liten risk att hemligstämpeln missbrukas".

Svenska staten har under 80-talet dömts rekordmånga gånger i Europadomstolen. Den 24 mars 1988 t ex, gällde det brott mot konventionerna för de mänskliga rättigheterna. I domen slogs fast att omhändertagandet av makarna Stig

Gorbatjov, påven och EG-huset. Säkert kommer banden knytas starkare dem emellan.

och Gun Olssons barn i Göteborg för åtta år sedan **KRÄNKTE RESPEKTEN FÖR FAMILJELIVET!!**

Messiasgestalter

I juni 1989 besökte påven Johannes Paulus II de skandinaviska länderna och kysste dess jord, och famnade kyrko- och frikyrkoledarna. Det var första gången en katolsk påve besökte våra länder. Besöket var ett led i den offensiv katolska kyrkan inlett med sin leende PR-man.

I decenniets mitt, närmare bestämt i mars 1985 dök en mycket annorlunda sovjetisk president upp på den politiska scenen. Michael Gorbatjov har åstadkommit många förändringar i stormaktsrelationerna. Han har lyckats marknadsföra sin nedrustningspolitik så att hela mänskligheten betraktar honom med helt messianska förväntningar.

Gorbatjovs framtidsvisioner väcker en karismatisk tillbedjan till och med hos de största meningsmotståndarna. Eller vad sägs om den årkereaktionära Margret Thatcher som efter sina långa privatsamtal

med Gorbatjov i Moskva, beskrev denna händelse som den mest fascinerande och uppmuntrande resa hon gjort under sina åtta år som statsminister?

Han hade gett henne en förbluffande insikt, sa hon och fortsatte "du börjar förstå hur andra tänker, du börjar förstå deras avsikter och de börjar förstå dina". Gorbatjov å sin sida talar väldigt mycket om Europa. Det europeiska huset eller "vårt gemensamma europeiska hem" är gorbatjovska uttryckssätt.

Under decenniet har intresset för Europa och dess framtid intensifierats med oerhörd styrka. Medan den Sovjetiska ekonomin står på ruinens brant och man i USA, som är världens största skuldnation, oroligt väntar på den stora dollarkraschen, har den europeiska ECU-valutan gjort markanta framryckningar. Den är nu den stabilaste valutan i världen.

Alla väntar nu på det magiska 1992 då alla handels hinder mellan EG:s medlemsländer skall vara avskaffade och en intern fri

marknad skall vara upprättad. Men det frammanar inte bara positiva förväntningar. Det skapar oro hos regeringarna utanför denna nya mur som byggs upp och delegationerna åker i skytteltrafik till Bryssel för att förhandla.

Det gamla romarriket uppstår igen. Detta är helt i linje med de bibliska profetior.

I Upp 17:8 står det: *"Vilddjuret som du har sett det har varit och är icke mer, men det skall stiga upp ur avgrunden och gå sedan i fördärvet."* Det står också att de av jordens byggare som inte från världens begynnelse är skrivna i livets bok skall **FÖRUNDRA SIG NÄR DE FÅR SE VILDDJURET**, som **HAR VARIT** och **ICKE MER** ÄR men dock **SKALL KOMMA**.

Romarriket som var men som skall komma

Den som vill göra sig besväret och läsa Daniels boks sjunde kapitel ser att vilddjuret handlar om ett ändetidens rike som skall bli fruktansvärt och starkt, övermåttan förskräckligt. Och det skulle uppluka,

krossa och trampa under fötterna.

I EG förs nu en diskussion där man riktigt ropar på den starke mannen som skall ersätta EG:s ansiktslösa system med ett presidentämbete. Denna diskussion har tagit ny fart i det nyss ingångna 90-talet.

Hittills har unionen bestått av staterna på det Västromerska rikets grund. I en helt ny politisk situation har frågan om de östeuropeiska staternas inlemmande blivit mycket aktuell. Detta är nu ur profetisk synpunkt mycket intressant.

Onsdagen den 17 januari 1990 talade ordföranden i EG-kommissionen inför Europaparlamentet. Han påpekade bl a att staterna i östeuropa är som "faderlösa barn som EG måste ta sig an".

President Mitterand, Frankrike, ville gå ännu längre, och förena EG, EFTA och de östeuropeiska staterna till en gemensam koalition. Det blir ett toppmöte i år som skall behandla Europas framtid. Initiativet kommer från president Gorbatsjov. Utvecklingen går med precision mot uppfyllelsen av de bibliska profetierna. Det antikristliga riket styrt av Antikrist själv är nära förestående.

Rasande fart

Utvecklingen accelererar i hastighet, intensitet och styrka. Man upplever sig som sittande i ett höghastighetståg där revolutionerande, omvälvande profetiska händelser avlöser varandra i en rasande fart. Går det inte att dra i nödbromsen? Hastigheten ökar och ökar för ett slutligt crescendo.

Då skall Gud själv genom den sjunde och sista ängeln basunera ut: "Ingen tid skall givas mer". (Upp 10:6) Då Gud till sist skall döma. Då Antikrist och alla hans medlöpare skall få sin dom. Dessa stränga ord finns att läsa i Upp 14:9:

"Och ännu en tredje ängel följde dem; denne sade med hög röst: »Om någon tillbeder vildjuret och dess bild och tager dess märke på sin panna eller på sin

hand, så skall ock han få dricka av Guds vredesvin, det som är iskänkt i hans vredes kalk, obemängt; och han skall bli plågad med eld och svavel, i heliga änglars och i Lammets åsyn.

Och när de så plågas, uppstiger röken därav i evigheters evigheter, och de hava ingen ro, varken dag eller natt, de som tillbedja vildjuret och dess bild, eller som låta märka sig med dess namn. Här gäller det för de heliga att hava ståndaktighet, för dem som hålla Guds bud och bevara tron på Jesus.»" (Upp 14:9-12)

När hela mänskligheten tillbeder den falske messias, finns det ett folk som inte känner igen honom som sin Messias. De väntar Jesus Kristus tillbaka och de tröstar varandra med MARANATA, Herren kommer! De låter sig bevaras i den uppriktiga troheten mot Honom. De utgör inte någon imponerande majoritet, men som Sadrak, Mesak och Abed-Nego, står de kvar oböjligt då hela folkskaran sveper ner på knä i karismatisk tillbedjan inför bildstoden.

Snart kommer Jesus, och när han kommer som själv är sanningen, då skall lögnens fader avslöjas och hela hans rike störta samman. Men nya himlar och en ny jord förbids vi efter Hans löfte.

Han som är sanningen säger till dig: Du är i avsaknad av härligheten från Gud. Men syndafallets fruktansvärda konsekvens, skilsmässan från Gud, är upphävd i den stund du, för ditt liv, åberopar det försökningsverk Jesus utförde på Golgata. Han bar din synd där, och bibeln säger: Jesus Guds sons blod renar från all synd. Det är det enda reningsmedel som kan tvätta bort synd.

Gud välsigne dig att låta honom bli din Herre för tiden och evigheten!

Nästa nummer:
Gorbatsjov—
ledaren för den
Nya Tidsåldern.

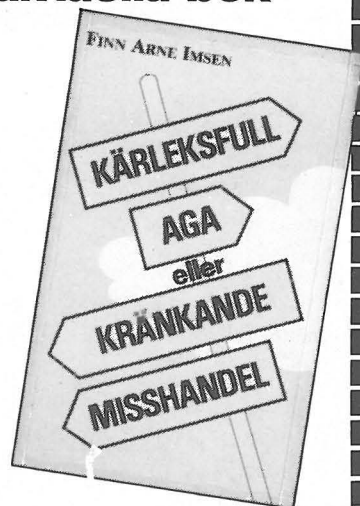

Läs ARNE IMSENS brännaktuella bok

NÅGRA BOKRUBRIKER:

- Nya lagar
- Den pålitligaste kunskapskällan
- Den förädlade smärtan
- De verkliga bovarna
- En onödig och skadlig lag
- Väckelsekristendomens uppgift
- Den övergripande rätten
- Rehabilitera familjeinstitutionen
- Uppbrott och uppgörelse

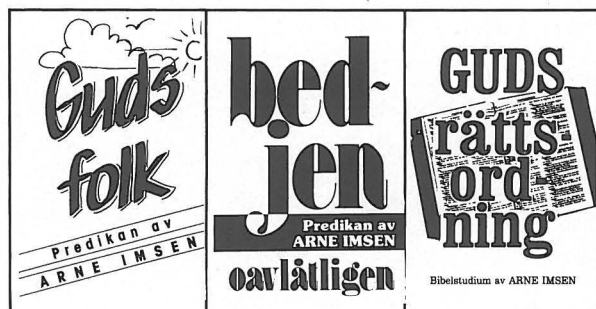
Pris 52:-

Aktuella

Pris 30:-

BIBELSTUDIEKASSETTER

Studio MRM, Box 20134, 161 02 Bromma, tel 08-733 97 83

Dags att PRENUMERERA/FÖRNYA PREN

Prenumerationspriset är också i år endast 60:-
NU, mer än någonsin, behövs

MIDNATTSROPET

Midnattsropet, Box 20 134, 161 20 BROMMA

Pg 48 64 65-8

Tel 08-37 00 38

Sann väckelsekristendom är positivt världsfrånvänd, men absolut inte verklighetsfrämmande. Med naturlags självklarhet, kommer den institutionaliserade ondskan, paradoxalt nog, att på en och samma gång bli allt mer omänsklig, demonisk och religiös, med alla sina humanitära anslag, löften och visioner.

Men en väckelsekristen förlorar inte modet. Hoppet öppnar dörren in i den framtid, som hör trons folk till. Ur avståndstagandet växer det fram ett ovärderligt frälsningserbjudande som aposteln Petrus målar så här:

"Eftersom nu allt detta sålunda går till sin upplösning, hurudana bören icke I då vara i helig vandel och gudsfuktan, medan I förbiden och påskynden Guds dags tillkommelse, varigenom himlar skola upplösas av eld, och himlakroppar smälta av hetta! Men 'nya himlar och en ny jord, där rättfärdighet bor', förbida vi efter hans löfte."

MARANATA, du vår Herre kom!

Ur boken: "Kärleksfull aga eller kränkande behandling" av ARNE IMSEN

Det är vi som gör MIDNATTSROPET:

Chefred o.
ansvarig utg.

Finn Arne
Imsen

Redaktion o. layout:

Per Arne
Imsen

Stina
Fridolfsson

Irene
Dahlberg

Sättning o. montering:

May-Grethe
Norberg

Annakarin
Gustafsson

Tryckning:

Mikael
Eliasson

Distribution:

Anita
Eriksen

Omslagsbilder, foto: PRESSENS BILD

Box 3084, 161 03 Bromma. Tel 08-733 97 83, 37 00 38.

Utkommer med 12 nummer om året.

Midnattsropets postgironummer: 48 64 65-8.

Prenumerationspriset är: 60:- per år. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang" dvs prenumerationen gäller tills uppsägning sker.

Meddelanden om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens expedition eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag, vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Tryck: TeKå Offset, Bromma 1990.